

עֲזְרֵי יַעֲמֵם ה' עֲשֵׂה שְׂמִימִים וְאָרָץ

# סֵפֶר תִּיקוֹנֵי זוֹהַר

- מְנַקֵּד -

- דַּף הַיּוֹמֵי -

שְׂחַבֵּר הַתְּנָא הָאֱלוֹקֵי רַבִּין שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאֵי זִיע"א  
מְבוֹאֵר בְּלִשׁוֹן הַקּוּדֵשׁ עִם פְּרוּשׁ קַל וְנֶחְמָד לְמַעַן יְרוּץ הַקּוּרָא בּוֹ  
מְחוּלָק ל-29 קוֹנְטְרָסִים

מוֹפֵץ לֹא מְטַרְת רִיחַ פֶּלֶל - לְקִירֹב הַגְּאוּלָּה בְּרַחֲמִים

יַחַד שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל לְסִיּוּם כָּל סֵפֶר תִּיקוֹנֵי זוֹהַר

בְּכֶ - 20 דִּקּוֹת בְּלִבָּד

בְּדִקּוֹת סִפּוּרוֹת בְּלִבָּד תִּזְכֶּה לְהִיּוֹת בֶּן עוֹלָם הַבָּא

◆ "קוּדֵשׁא בְּרִיךְ הוּא אֲנִיִּיתָא וְיִשְׂרָאֵל חַד הוּא" ◆

יּוֹצֵא לְאוֹר עַל יָדֵי "מְפַעַל הַזוֹהַר הָעוֹלָמִי"

בַּעִיָּה "ק בֵּית שְׁמַשׁ תּוֹבֵב" א

ל"ג בְּעוֹמֵר שְׁנַת תּשׁע"א ל"פ ק

◆ קוֹנְטְרָס מְסַפֵּר 5 ◆

## הטיבה ה' לטובים

### תיקון הזוהר המחולק נדפס בנדבת

הרב משה יהודה בן צביה אסתר להצלחה בכל הענינים  
וזוגתו טויבא אסתר בת חוה לרפואה שלמה ולהצלחה בכל הענינים



יצחק בן טויבא אסתר להצלחה בכל הענינים  
הדסה גילה בת פריידא צירל, הרבה נחת דקדושה מכל יו"ח ולהצלחה בכל  
הענינים

זכות התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי וחבורתו הקדושה תעמוד  
להם למלוץ יושר, שימלא ה' כל משאלות להם לטובה ולהרכה, בהריות  
גופא, פרנסה בשפע וברוח, עושר וכבוד, אריכות ימים ושנים טובים  
בהריות השלימות, אכ"ר.

## הוצאת:



### שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס  
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

MIFAL HAZOHAR HOILUMI  
CIO CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI  
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross  
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin

#### מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי  
בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים.  
ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א  
וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים  
ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

מקראי אור - עימוד ועיצוב

052-7615936

# בְּפֶתַח הַתְּקוּוֹן

י' שְׁמַחוּ ה' הַהוֹרִים וְיִגְלוּ ה' בְּנֵים שְׂאֲבֵינוּ לְכָבוֹד יוֹם הַהִלּוּלָא שֶׁל הַתְּנַא הָאֱלֹקִי רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי עָלָיו הַשְּׁלוֹם, אֲשֶׁר בְּיוֹם הַהֵא נִהְגוּ לַעֲשׂוֹת הַתְּגַלְחַת לְבָנִים שְׂיַחְיָה, הוֹצִיאוּ לְאוֹר מִפְּעַל הַזְהַר הָעוֹלָמִי, סְפָרֵי תְקוּוֹנֵי הַזְהַר ב־ 29 קוֹנְטְרָסִים, כָּל קוֹנְטְרָס מְסִימִים לְלִמּוּד לְעֶרְךָ 20 דְּקוֹת, וְכַשְׁמַחְלָקִים ל־ 29 אֲנָשִׁים גּוֹמְרִים בְּעֶרְךָ בְּכ־ 20 דְּקוֹת אֶת כָּל תְּקוּוֹנֵי זֶהר, וְכָל אֶחָד שְׁלוֹמִיד מְצַטְרֵף עִם הַכָּלל וּמְסִים יַחְדָּיו, וְנַחֲשֵׁב לְכָל אֶחָד וְאֶחָד כְּאֵלוּ סִים כָּל תְּקוּוֹנֵי הַזְהַר הַקְּדוּשָׁה. וְכַךְ כָּל אֶחָד שְׂיַעֲשֶׂה תְּגַלְחַת לְבָנוּ שְׂיַחְיָה, יְכוּל לְקַבֵּל בַּחֲנָם סֵט פְּזוּה, וַיַּחְלֵק ל־ 29 אֲנָשִׁים שְׂיַלְמָדוּ לְזִכּוֹת בְּנוּ, וְכַךְ יִזְכֶּה בְּסִייעָתָא דְשְׂמַיָא שְׁבָנוּ יְגַדֵּל לְאֵילָנָא רַבְרָבָא. - וְכֵן כָּל מִי שְׁבָנוּ נִכְנָס לְעַל תּוֹרָה וּמִצְוֹת בְּמִזְל טוֹב, יְכוּל לַעֲשׂוֹת הַסְּגָלָה הַזֹּאת שְׂיַגְמְרוּ יַחַד 29 אֲנָשִׁים אֶת תְּקוּוֹנֵי הַזְהַר לְזִכּוֹת בְּנוּ, וּבְזִכּוֹת פָּחוּ שֶׁל הַתְּנַא הָאֱלֹקִי בְּדַאי יַצְלִיחַ בְּכָל דְּרָכָיו. - וְעוֹד כָּל מִי שְׂמַחְתָּן אֶת בְּנוּ אוֹ בִתּוֹ אוֹ שְׂעוּשָׂה כָּל שְׂמַחָה גַם כֵּן יְכוּל לְקַבֵּל אֶת הַסֵּט וַיַּגְמְרוּ 29 אֲנָשִׁים אֶת תְּקוּוֹנֵי הַזְהַר לְזִכּוֹתָם. - וְכֵן כָּל מִי שְׂעוּשָׂה סְעוּדַת יָאֲרִצִיט לְעֵלוּי נְשִׁמַת הוֹרָיו אוֹ קְרוֹבָיו אוֹ אֶחָד מִמֵּשִׁפְחָתוֹ וְרוּצָה לְלִמּוּד זֶהר, יְכוּל לְקַבֵּל אֶת הַסֵּט וַיַּחְלֵק ל־ 29 אֲנָשִׁים שְׂיַגְמְרוּ אֶת תְּקוּוֹנֵי הַזְהַר, וּבְדַאי יִהְיֶה עָלָיו גְּדוֹל לְנִשְׁמָתָם. - וְכָל בֵּית מִדְרָשׁ שְׂרוּצִים לְגַמְרָא אֶת תְּקוּוֹנֵי הַזְהַר בְּשַׁבָּת (אוֹ בַּחֹל) יְכוּלִים לְקַבֵּל אֶת הַסֵּט, וַיִּזְכּוּ לְקַרֵב אֶת הַגְּאוּלָּה בְּמַהֲרָה, וַיִּזְכּוּ שְׂרַבִּי שְׂמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי בְּעַצְמוֹ לְלַמֵּד עֲלֵיהֶם זְכוֹת לְמַעְלָה. פְּעַת יוֹצֵא לְאוֹר מְסַפֵּר מְצַמְצֵם עַל יְדֵי תוֹרָמִים שְׂתַרְמוּ, כָּל הַקְּדָם זֹכֶה. - נִתַּן לְקַבֵּל בְּכָל מוֹקְדֵי הַחִלּוּקָה שֶׁל מִפְּעַל הַזְהַר הָעוֹלָמִי, וּבְמִסְפָּר 054-8436784

לְמוֹד בְּסִפְרֵי הַזְהַר הַקְּדוּשָׁה לְעֵלוּי נְשִׁמַת נְפֻטְרִים מְסָגֵל בְּיוֹתֵר לְתַקּוֹן נְשִׁמָתָם וְלַהֲעֵלוֹתָם לְמְקוֹמָם הָעֲלִיּוֹן וְלַהֲצִילָם מִכָּל דֵּינִים. - "בְּדַאי הוּא רַבִּי שְׁמַעוֹן לְסַמְךָ עָלָיו בְּשַׁעַת הַדְּחִק", שְׂבִזְכוֹת שְׁלוֹמִידִים בְּסִפְרוֹ שֶׁל הַתְּנַא הָאֱלֹקִי רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי זְכוֹתוֹ יַגְו עָלֵינוּ אָמוֹן, נוֹשֵׁעַ בְּכָל הַנְּצִרָה לְנוּ. - תַּבַּת "וּרְפָאֵתִיו" עוֹלָה בְּגִימְטְרִיא (703) כְּמִנְיָן שְׂמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי (703), כִּי בְּזִכּוֹתוֹ נִמְשַׁכַּת רְפוּאָה לְאָדָם. - וְעַל יְדֵי זֶה יִשְׁפַע שְׁפַע רַב בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, רַאשֵׁי תַבּוֹת רַשְׁבֵּי, שְׂהָעוֹסֵק בְּתוֹרָתוֹ יִזְכֶּה בְּסִייעָתָא דְשְׂמַיָא לְשַׁפַּע רַב רוּחָנוּ וְגַשְׂמִי. - וְזֹאת לְמוֹדְעֵי, שְׂסִפְרִים הָאֵלוּ מִתֵּר וּמִצְוָה לְכָל אֶחָד לְהַדְפִּיס כְּפֹה שְׂרוּצָה בְּאִיזָה שְׂפָה וְלִשׁוֹן שְׂרוּצָה, וְכָל הַמְּזוּכָה אֶת הַרְבִּים זְכוֹתוֹ עוֹמְדַת לְעַד וְזוֹכֶה לְבָנִים צְדִיקִים. וּבְגַדֵּל כַּח זְכוֹת הַרְבִּים שֶׁל הָעוֹזְרִים וְהַמְּסִיעִים לְמִפְּעַל הַקְּדוּשָׁה הַזֶּה, יִזְכּוּ לְרִאוֹת מִיוֹצֵאי חִלְצִיהֶם רַב תַּעֲנוּג וְנַחַת דְּקַדְשָׁה, עַד אֲשֶׁר נִזְכֶּה בְּקְרוֹב שְׂיַעֲרָה ה' עָלֵינוּ רוּחַ טְהָרָה, וְנוֹפֶה לְטַהַר לְבַבְנוּ לְעַבֵּד לְיוֹצְרָנוּ בְּכָל כַּחֲנוּ וּבְכָל נַפְשָׁנוּ וּבְכָל מְאֻדָּנוּ, וְתַקִּים הַבְּטַחַת הַרְעִיא מְהִימָנָא "בְּהַאי סְפָר הַזְהַר, יְפָקוֹן בֵּיהּ מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי" בְּבִיאַת גּוֹאֵל צְדָק בְּמַהֲרָה בְּיַמֵּינוּ, אָמוֹן.

הַמוֹצִיאִים לְאוֹר

## הקדמה ללמוד הזהר

ישראל הקדושים והטהורים ה'מה כלולים כל ששים רבוא נשמות בתוך ספר הזוה"ק, כדכתב רבינו הקדוש הרמח"ל זי"ע באגרותיו. ולכן כל אחד יטמין עצמו בספר הזוהר הק' במיוחד בדורנו דרא בתראה [דור אחרון]. ובהר (זמר חלק ג' דף קנ"ג: ברעא מהימנא) כתב דהוא "תיבת נח" שמציל מפני המבול הנורא. ולזה תקן הרמח"ל זי"ע דיקבצו את כל ישראל ללמוד זוה"ק ובה יתבטלו כל הגזרות - ויצמחו הישועות בצמיחת קרן דוד במהרה. (ועין בספר זכותא דרשב"י).

כתב בשדי חמד (מערכת מ' ס' 90 קלל קצ"ח) וז"ל: מצוה שעושים אותה הרבה בני אדם בשתפות, כל אחד נוטל שכר כאילו עשה כולה לבדו, ומטעם זה נוהגים כל בית ישראל לעשות חבורת ש"ס ומחלקים הש"ס בין כמה בני אדם, שכל אחד לוקח מסכת אחת, ועושים סיום פעם אחת בשנה, וכן חבורות שחלקו ביניהם ללמוד סדר משניות, ושורת הדין נותנת שיטול כל אחד ואחד שכר כאילו למד הש"ס כולו, עכ"ל. - שמחת סיום ספר הזהר: הרבי רבי ברוך נכד הבעל שם טוב זיע"א, נהג בכל שנה ושנה ביום ל"ג בעמר לעשות סיום ספרי הזוהר הקדוש, ואחר הסיום לקח הספר הזהר בידי קדשו ורקד כמה שעות, ואחרי רקודין דקדשה משמחת היום ומשמחת התורה נשק בפי קדשו את ספר הזהר ואמר בזה הלשון, "איך קען דידך, און דו קענסט מיד" [פירושו: אני מכיר אותך, ואתה מכיר אותי] (טעמי המנהגים).

קריאת גדולי ירושלים בשנת תרפ"א: מעלת למוד הזהר הקדוש אשר הוא מבטל כל מיני פרעניות וגזרות קשות ורעות ומותנא וחרבא ובזה מעלמא... לשקד על למוד הזהר לגמר בארץ ובחוצה לארץ אלה סיומים... וברור כי גם אנשי חוץ לארץ יעלה הלמוד שלהם עם אנשי עיר הקדש במסלת בית קדש הקדשים בסוד כל ישראל ערכים זה בזה, ונכנס לשנה חדשה שנת גאלה וישועה ברחמים על עמו ישראל ועל כל העולם כלו... סיום זהר לעלוי מזל עם ישראל ולבטל כל הצרים אותם עליונים ותחתונים, ויפר עצת אויבינו ויקלקל מחשבותם ולא תעשינה ידיהם תושיה, וישראל ישכן לבטח ונראה בנחמת ציון, ובמהרה יתקיים "וקראתם דרור בארץ" אפי"ר.

הלומדים בחבורה - כל אחד כמה דקות ומשתתפים ומתאחדים ברצונם, עולה להם לפולם שלמדו כל הזוה"ק, וכך נובל בשבע דקות לעשות סיומי זוהר לאלפים, ויתקיים בנו דברי הנביא ישעיה (פרק ס' כ"ב) "הקטן יהיה לאלה" שאפילו בדורנו הנמוך - יוכל להחשב לשר האלה, שסים כל הזוה"ק, ובפלא יועץ (עוד רבים) כתב: וכמה מעלות טובות לתורה דרבים ותפלה דרבים וכל מצוה הנעשית בדרבים, הנה כי כן ראוי לכל אדם להתחבר עם יראי ה' וחושבי שמו ולקיים מאמר דוד המלך ע"ה (תהילים קי"ט ס"ג) "חבר אני לכל אשר וראוד". עכ"ל.

על סיום "כל ספר הזהר" בגרסא מצינו מנהג ישראל לעשות אז סעדת מצוה ולפטור בכורים מתענית בערב פסח. (ספר דוד אר"ץ מנהגי יהודי ארם צובה חלק א' עמוד כ"ז). (ועין

בשרת פרחי כהונה חלק ארוח סי' יג) ... וממילא כל שכן בלימוד הזוהר עלינו לשמוח בסיום למודו, שזכות לימוד הזוהר הוא הדבר היחיד להוציאנו מעבודת לחרות כנזכר בזוהר הקדוש, ועוד שהזוהר מלא על גדותיו ממשניות, ובכלל מסכתות נחשב, וזה הוא בכלל סעודת מצוה, עכת"ד.

ובספר תולדות קול יהודה (ת"א) איתא עובדא: דפעם אחת ביומי דאב קודם הצום עשה סעודת סיום ואכלו בשר, ושאלו אותו על מה עשה סיום, והשיב כי סים את הספר הקדוש עשרה מאמרות להרמ"ע מפאנו ז"ל, וכן במנהגיו (שם אות קכ"ט), פעם אחת במוצאי תשעה באב אכל בשר, ואמר שיש לו סיום על ספר פרי עין חיים (האר"י הקדוש), ע"כ. ובספר סוד ה' מבאר: [על פי דברי הפסא מלך והבן איש חי ועוד] - מעלת הלימוד בזוה"ק, שהלומד ממש נהנהג לאיש חדש וטהור, ומתמלא שמחה בכל רגע בלומדו, ובוודאי בסיים כל חלק, כמו ספר התיקונים, זהר על התורה, וזוהר חדש, עלינו לשמוח ולעשות סעודה גדולה על כל חלקי הזוהר ובוודאי על האדרא הקדושה שבלמוד האדרא הקדושה זוהר שהרשב"י בכבודו ובעצמו בא מעטר כמלך ויושב ומקשיב בקולו בשלומד האדרא.

כתב המקובל הקדוש רבי אברהם אזולאי זיע"א זקנו של החיד"א בשם המקובל הרב אברהם גלאנטי זיע"ע, בספרו "אור החמה" על ה"אדרא דמשכנא" (שבפרשת משפטים ד' קכ"ג ע"ב), וזה לשון קדשו: אפילו עוד היום אחר שנפטר רשב"י מבינינו, כל זמן שאנו עוסקים בדברי האדרא, "אתעטר" בא רבי שמעון מעטר כמלך בעטרתיו בראש, ויושב בגוון, עכל"ק. האם יש שמחה גדולה מזו, על כן ראוי לעשות סעודת מצוה. ובוודאי כאשר יבקש ויתפלל בזכות הרשב"י תתקבל תפלתו ותעשה בקשתו, ומבאר בכתבי האר"י (שער הפסוקים - ספר שיר השירים): "היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני": ראשי תבות חברים מקשיבים לקולך השמיעני, הוא חמלה, כמו שדרשו בזוהר בפרשת שמות (ד' י"ב ע"ב), על פסוק והנה נער בוכה ותחמל עליו וגו', והבן זה, עכ"ל. וכזה שם בארו שהשכינה חומלת כאשר חוזרים בתשובה, שקודם קטרגה מדת הדין על בטול תורה, וכאשר חוזרים בתשובה ומתקנים, מיד חומלת השכינה הקדושה, ונשמעת התפילה ועל דרך דברי האר"י כאשר משתף עצמו עם הציבור בלמודו, אז מעורר את השכינה הקדושה לחמל עליו ולשמע תפלתו ולעשות בקשתו לטובה. ובאור החיים הקדוש כתב דגואל הראשון הוא גואל האחרון כמו שאמרו בזוה"ק מה שיהיה הוא - ראשי תבות משה - שיהיה, שהוא הגואל האחרון. (אפשר לרמז דהרשב"י נשמת משה ובזכותו נגא), ואין משה רבינו ע"ה מוסר התורה רוצה לגאול עם של בטלנים, עכת"ד האור החיים הקדוש זיע"א. ובזוה"ק קראו למי שלא לומד סודות התורה [ולכל הפחות לימוד בקריאה זוה"ק], עם הארץ, ובגללו מתעכב הגאולה רח"ל. על כן כולנו צריכים להתחזק ולהתאחד בלימוד הקדוש הזה. וכרוך ה' שזכינו בדרגו להתחבר כלל ישראל עם "מפעל הזוהר העולמי" העובד ללא לאות ללא מטרות רוח, ולוקח על שכמו משה ועול החובות למען הקים השכינה הקדושה ולשמח לאבינו שבשמים - על כן אחי! כל אחד יכלל בלימוד הנשגב הזה למען פדות השכינה הקדושה ולמען פדות נפשנו ופדות עמו ישראל בקרוב בימינו ברחמים, אכ"ר.



## תפלה קדם למוד הזוהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדה ובהשתחויה, שגרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על פן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלה, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבידילים בינינו לבייך. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכונן לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח נוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל בחינתינו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים ומירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. פי יי יתן חכמה מפיו דעת ותבונה: (קבלה מהאר"ל)



## תפלה לאחר קריאת הזוהר

יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבתי שיתקיים בנו עתה מקרא שפתוב "ואשים דברי בפיך ובצל ידי פסיתך לנטע שמים וליסד ארץ", להעלות לרומם ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשויט ופורפירא עלאה ולארמון שעל מכוננו ישיב להחזיר עטרה ליושנה וקיים בנו מהרה מקרא שפתוב "והיה אור הלבנה כאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים כאור שבעת הימים". וזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי אלעזר, ויותם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום שנברא עד סופו פראנו וכראיו. ובזכות היותנו עסוקים בחכמה הזאת, על ידה תתקרב הגאולה, וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכנית עוינו במהרה בימינו. ויקיים בנו מקרא שפתוב "ויאמר אלקים יהי אור", ויזרח עלינו אור ה', ביום ההוא יהיה ה' אחד וישמו אחד, אמן נצח סלה ועד.

(נסח התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

על ראש הצדיק, כמו שנאמר ברכות לראש צדיק, והם שלש הטפות שנמשכו מן המזח אל ברית המילה. האותיות מצד האם העליונה, וכלן נכללו במלכות, והנקודות לאותיות כנשמה לגוף, שהגוף הוא כסוס לרוכב, והאותיות פתיחות לנקודות לקבל אותן, ועליהם נאמר וכנפיהם פרודות מלמעלה, לקבל עליהם נקודות, ונקודות בכל מקום בת קול.

הפעמים אלו הם בגדי הקרב, רפ"ה הוא למעלה מהאותיות, ועליהם נאמר ודמות על ראשי החיה רקיע, פעין הקרח הנורא נטוי על ראשיהם מלמעלה. נטוי זהו רפ"ה, נטוי על ראשי החיות שהם יהו"ה, ארבע אותיות ודאי. דג"ש הוא מתוף האותיות, כמו זה: יהו"ה, רפ"ה מבחין כמו זה: יהו"ה, והם כמו מתג ורסן לאותיות, ובהן והחיות רצוא ושוב, רצוא בדג"ש, ושוב ברפ"ה.

תקון ששי

בראשית, קם רבי שמעון, (פתח) ואמר לאלהיו: אלהיו אליהו, בשבועה עליך במלכות הקדושה, שהיא נפולה בגלות, טל רשות שלא תזוז מעמנו, שהרי השכינה וחילותיה שומרים אותך, מלאכי השרת, שנאמר בהם הן אראלם צעקו חצה, צועקים מחוץ להיכלות. אין שם מי שמקבל את תפלות ישראל, כמה צפרים מצפצפות בתפלות אל אמם, שהם מקננות על הארץ, ששומרים אותך, וכלם נקראו צפרים, על שם קן צפור, שהיא האם הקדושה, שנאמר בה פי יקרא קן צפור לפניך, ועליה נאמר

מוחא, ואינון ברכאן על רישא דצדיק, כמה דאת אמר (משלי יו) ברכות לראש צדיק, ואינון תלת טפין דאתמשכו מן מוחא לגבי ברית מילה, אתון מסטרא דאימא עלאה, וכלהו אתכלילן במלכותא, ונקודי לאתון פנשמתא לגופא, דגופא איהו כסוס לרוכב, ואתון אינון פתיחין לנקודי לקבלא לון, ועלייהו אתמר (יחזקאל א יא) וכנפיהם פרודות מלמעלה, לקבלא עליהו נקודי, ונקודי בכל אתר בת קול.

טעמי אינון מאני קרבא, רפ"ה איהו לעילא מאתון, ועליה אתמר (שם כב) ודמות על ראשי החיה רקיע, פעין הקרח הנורא נטוי על ראשיהם מלמעלה, נטוי דא איהו רפ"ה, נטוי על ראשי חיון, דאינון יהו"ה ארבע אתון ודאי, דג"ש איהו מלגאו דאתון, פגיונא דא יהו"ה, רפ"ה מלבר פגיונא דא יהו"ה, ואינון פמתג ורסן לאותיות, ובהון והחיות רצוא ושוב, רצוא בדג"ש, ושוב ברפ"ה. (דף כא ע"א).

תקונא שתיתאה

בראשית, קם רבי שמעון, (פתח) ואמר לאלהיו, אלהיו אליהו באומאה עלך במלכות קדישא, דאיהי נפילא בגלותא, טול רשותא דלא תזוז מינן, דהא שכינתא וחילהא נטרין לך, מלאכי השרת דאתמר בהון (ישעיהו לג ז) הן אראלם צעקו חוצה, לבר מהיכלין, לא אית מאן דמקבל צלותין דישראל, כמה צפרין מצפצפין בצלותין לגבי אמהון, דאינון מקננן על ארעא, דנטרין לך, וכלהו אתקריאו צפרים, על שם קן צפור דאיהי אימא קדישא, דאתמר בה (דברים כב ו) פי יקרא קן צפור לפניך, ועלה אתמר (תהלים פד ד) גם צפור מצאה בית, ודא כ' מבראשית, דאתמר בה (משלי כד ג) בחכמה יבנה בית, ודרור

קִן לָהּ דָּא אִימָא עֲלָאָה יוֹבֵל, דְּאִתְמַר בֵּיהּ (ויקרא כה י) וּקְרֵאתֶם דְּרוּר בְּאַרְץ, בְּזִמְנָא דְצִפּוּר מְצָאָה בֵּית דְּאִיהִי בִי מְקַדְשָׁא, וְאִתְבְּנִיאת וְאִתְתַּקְנַת, מִיַּד דְּרוּר דְּאִיהִי שְׂכִינְתָּא עֲלָאָה, אֲשַׁפַּחַת קִן לָהּ לְעֵילָא.

וּמִיַּד אֲשֶׁר שְׁתָּה אֶפְרוּחִיהּ, אֵלִין שִׂית בְּנִין דִּילָהּ, שִׂית סְפִירָן, דְּאִינוּן שִׁשְׁת יָמֵי הַמְעֶשֶׂה, כְּלָהּ פְּרָחִין לְגַבְהָ, בְּכַמְה חֲגִין וְזִמְנִין וְיוֹמִין טָבִין, וְאֶפְרוּחִים דְּאִינוּן יִשְׂרָאֵל לְתַתָּא, כְּלָהּ פְּרָחִין עֲמָה בְּגִלוּתָא, וּבְזִמְנָא דְּאִינוּן בִּיצִים, דְּלִית לֹון גְּדִפִין בְּפִקּוּדִין דְּעֶשֶׂה לְפִרְחָא, אִתְמַר בֵּיהּ לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבָּנִים. אִי הָכִי מֵאִי פִי יִקְרָא קִן, אֶלָּא בְּזִמְנָא דְּלִית לָהּ לְשְׂכִינְתָּא אֲתֵר לְשִׂרְיָא תַמָּן בְּקִבְעוּ, אִיהִי אֲזֵלַת בְּמִקְרָהּ, וְדָא אִיהוּ כָּל הַקּוֹבֵעַ מְקוּם לְתַפְלָתוֹ וְכוּ', כְּמָה דְּנִשְׁמַתִּין עֲבָדִין, הָכִי שִׂרְיָא שְׂכִינְתָּא עֲמָהוּן, נִשְׁמַתָּא דְּאִיהִי קְבוּעָה בְּצִלוּתָא אוּ בְּאוּרִייתָא אִיהִי אֲתֵר קְבוּעַ לְשִׂרְיָא בֵּיהּ שְׂכִינְתָּא, אֲבָל נִשְׁמַתָּא דְּלִית לָהּ קְבִיעוּ בְּצִלוּתָא אוּ בְּאוּרִייתָא, אֶלָּא אִי אֲזִדְמַנַּת לָהּ בְּמִקְרָהּ, הָכִי אִיהִי שִׂרְיָא עֲלָהּ בְּמִקְרָהּ, וְדָא אִיהוּ פִי יִקְרָא קִן צִפּוּר לְפִנְיָהּ וְכוּ'.

דְּוֵדָּאֵי נִשְׁמַתָּא, אִיהִי קִן צִפּוּר וְכֵן הֵיא נִשְׁמַתָּא דְּבַר נֶשׂ אִתְקַרִיאת קִן צִפּוּר, וְגוּפָא קִן דְּנִשְׁמַתָּא, וְכֵן נִשְׁמַתִּין דְּאִינוּן עוֹלִימָאן דִּילָהּ, דְּאִתְקַרִיאוּ בְּתוֹלוֹת אַחְרִיָּה רְעוּתִיהּ, יִתְבִּין בְּגוּפִין דְּאִינוּן קִן דְּלֵהוּן בְּאַרְחַ מְקַרְהָ, בְּזִמְנָא דְּלָאוּ אִינוּן קְבוּעִין בְּבִתִּי פְּנִסִיּוֹת וּבְבִתִּי מְדַרְשׁוֹת, וְדָא אִיהוּ פִי יִקְרָא קִן צִפּוּר לְפִנְיָהּ.

וְעוּד קִן צִפּוּר לְעֵילָא, אִיהוּ פְּרִסְיָא, וְקִן דִּילָהּ לְתַתָּא מִטְטְרוּ"ן, וְעֵלִיָּהּ אִתְמַר (במדבר יד

גַּם צִפּוּר מְצָאָה בֵּית, וְזוּ ב' מְבִרָאשִׁית, שְׁנַאמַר בֵּיהּ בְּחֻכְמָה יִבְנֶה בֵּית. וְדְרוּר קִן לָהּ - זוּ הָאֵם הַעֲלִיּוֹנָה יוֹבֵל, שְׁנַאמַר בֵּיהּ וּקְרֵאתֶם דְּרוּר בְּאַרְץ. בְּזִמְן שְׁצִפּוּר מְצָאָה בֵּית, שְׁהִיא בֵּית הַמְקַדֵּשׁ, וְנִבְנְתָה וְנִתְתַּקְנָה, מִיַּד הַדְּרוּר, שְׁהִיא שְׂכִינָה עֲלִיּוֹנָה, מְצָאָה קִן לָהּ לְמַעְלָה.

וּמִיַּד אֲשֶׁר שְׁתָּה אֶפְרוּחִיהּ, אֵלוּ שִׁשְׁת בְּנֵיהּ, שֵׁשׁ סְפִירוֹת, שְׁהֵם שִׁשְׁת יָמֵי הַמְעֶשֶׂה, כְּלָם פּוֹרְחִים אֵלֶיהּ, בְּכַמְה חֲגִים וְזִמְנִים וְיָמִים טוֹבִים. וְאֶפְרוּחִים, שְׁהֵם יִשְׂרָאֵל לְמַטָּה, כְּלָם פּוֹרְחִים עֲמָה בְּגִלוּת, וּבְזִמְן שְׁהֵם בִּיצִים, שְׁאִין לָהֶם כְּנָפִים בְּמַצּוֹת עֶשֶׂה לְפִרְחָא, נִאמַר בֵּיהּ לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבָּנִים.

אִם כֵּן, מַה זֶה פִי יִקְרָא קִן? אֶלָּא בְּזִמְן שְׁאִין לְשְׂכִינָה מְקוּם לְשִׁרְוֹת שֵׁם בְּקִבְעוּת, הִיא הוֹלְכַת בְּמִקְרָהּ, וְזֵהוּ כָּל הַקּוֹבֵעַ מְקוּם לְתַפְלָתוֹ. כְּמוֹ שְׁנִשְׁמוֹת עוֹשׂוֹת, כִּף שׁוֹרָה עֲמָהֶם שְׂכִינָה. הַנִּשְׁמָה שְׁהִיא קְבוּעָה בְּתַפְלָה אוּ בְּתוֹרָה, הִיא מְקוּם קְבוּעַ לְשִׁרְוֹת בּוֹ שְׂכִינָה, אֲבָל נִשְׁמָה שְׁאִין לָהּ קְבִיעוּת בְּתַפְלָה אוּ בְּתוֹרָה, אֶלָּא אִם מְזַדְמַנַּת לָהּ בְּמִקְרָהּ, כִּף הִיא שׁוֹרָה עֲלֶיהָ בְּמִקְרָהּ, וְזֵהוּ פִי יִקְרָא קִן צִפּוּר לְפִנְיָהּ וְכוּ'.

שְׁוֵדָּאֵי נִשְׁמָה הִיא קִן צִפּוּר, וְכֵן אוֹתָהּ נִשְׁמַת הָאָדָם נִקְרֵאת קִן צִפּוּר, וְהַגּוֹף הַקִּין שֶׁל הַנִּשְׁמָה, וְכֵן הַנִּשְׁמוֹת שֶׁהֵן עַלְמוּתִיהּ, שְׁנִקְרָאוּ בְּתוֹלוֹת אַחְרִיָּה רְעוּתִיהּ, יוֹשְׁבִים בְּגוּפּוֹת, שְׁהֵם קִן שְׁלָהֶם בְּדִרְךָ מְקַרְהָ, בְּזִמְן שְׁאִינֶם קְבוּעִים בְּבִתִּי פְּנִסִיּוֹת וּבְבִתִּי מְדַרְשׁוֹת, וְזֵהוּ פִי יִקְרָא קִן צִפּוּר לְפִנְיָהּ.

וְעוּד, קִן צִפּוּר לְמַעְלָה הוּא כְּסָא, וְהַקִּין שְׁלָהּ לְמַטָּה הוּא מִטְטְרוּ"ן,



ועליו נאמר ונקח לא ינקח, ששם קן, והוא קנא ונוקם בזמן שלא נמצא קן לשרות. בדרך, זה שנאמר בה מתו במדבר בדרך בצאתם ממצרים. ועוד בדרך, זו קבורת רחל, שהיא בפרשת דרכים, ועליה נאמר מי יתנני במדבר מלון ארזים, והם שני משיחים, שמשם עוברים כשבאים לגאל את ישראל.

בכר עץ, זהו עץ החיים, שנאמר בו עץ חיים היא למחזיקים בה, ועליה נאמר פי האדם עץ השדה. ועוד בכל עץ, זה צדיק, שהוא עץ פרי עשה פרי למינו, וזה יום השבת, ששם זווגה של השכינה עם הקדוש ברוך הוא, ושם יש לה נחת, ועליו נאמר והיה כעץ שתול על פלגי מים אשר פרו יתן בעתו. זה עתו של צדיק שהוא ליל שבת, שמהצדיק פורחות נשמות חדשות בישראל ערב שבת, שנקראו פנים חדשות.

אפרחים - אלו תלמידי חכמים, שבגללם שורה שכינה על ישראל. או ביצים, אלו הם תינוקות של בית רבן שבגללם שורה שכינה על ישראל, ואלו הם בעלי מקרא, ובזמן שהם עוסקים בתורה או במצוה, שהם הקדוש ברוך הוא ושכינתו, וגורמים לחבר אותם יחד, יורשים משם נשמות, ונקראים בנים של הקדוש ברוך הוא, משום שבעלי מקרא ובעלי משנה הם מהכנפים שלה, ומשום זה והאם רבצת על האפרחים או על הביצים, היא רובצת עליהם בארבע הכנפים שלה, שנאמר בהם וארבע כנפים, יונקים פנים קטנות, והם ארבע פנים לכל אחד ואחד,

(יח) ונקח לא ינקח, דתמן קן, ואיהו קנא ונוקם, בזמנא דלא אשכחת קינא לשרייא, בדרך, דא דאתמר בה (יהושע ה ד) מתו במדבר בדרך בצאתם ממצרים, ועוד בדרך, דא קבורת רחל, דאיהי בפרשת אורחין, ועלה אתמר (ירמיהו ט א) מי יתנני במדבר מלון ארזים, ואינון תרין משיחין, דמתמן קא עברין פד אתאן למפרק לישראל.

בכר עץ דא איהו עץ החיים, דאתמר ביה (משלי ג יח) עץ חיים היא למחזיקים בה, ועליה אתמר (דברים כ יט) פי האדם עץ השדה, ועוד בכל עץ דא צדיק דאתמר ביה (בראשית א יא) עץ פרי עשה פרי למינו, ודא יום השבת דתמן זווגא דשכינתא עם קודשא בריך הוא, ותמן אית לה נייחא, ועליה אתמר (תהלים א ג) והיה כעץ שתול על פלגי מים אשר פרו יתן בעתו, דא עתו דצדיק דאיהי ליל שבת, דצדיק מניה פרחין נשמתין חדתין בישראל ערב שבת דאתקריאו פנים חדשות.

אפרוחים אלין תלמידי חכמים, דבגינהון שריא שכינתא על ישראל, או ביצים אלין אינון תינוקות של בית רבן, דבגינהון שריא שכינתא על ישראל, ואלין אינון מארי מקרא, ובזמנא דאינון עסקין באורייתא או במצוה דאנון קודשא בריך הוא ושכינתא, וגרמי לחברא לון פחדא, ירתין מתמן נשמתין, ואתקריאו בנים דקודשא בריך הוא, בגין דמארי מקרא ומארי משנה אינון מגדפין (דקא ע"ב) דילה, ובגין דא והאם רבצת על האפרוחים או על הביצים, איהי רביעא עלייהו בארבע גדפין דילה, דאתמר בהון (יחזקאל א ו) וארבע כנפים, יונקין אנפי זוטרי, ואינון ארבע אנפין לכל חד וחד, ובהון

ובָּהֶם הָאֵם רֹכֶצֶת עֲלֵיהֶם, וְלִפְעָמִים הִיא עֲלֵיהֶם, וְלִפְעָמִים מְסַתְּלֶקֶת מֵהֶם, אָבֵל מְשׁוּם שֶׁהֵם מִהַמְּעִים שְׁלֵה, (שנאמר בהם (ירמיהו לא) הָמוּ מֵעֵי לוֹ), מְשׁוּם אֲהָבָה שָׂרְאוּ אֶת מַעֲיָה עֲלֵיהֶם, וְהֵם בְּעֲלֵי קִבְלָה, נֹאמֵר בָּהֶם לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבָּנִים, שֶׁהָאֵם לֹא זֹזָה מֵהֶם לְעוֹלָם.

שׂוֹדֵאֵי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הוּא תוֹרָה, וְשִׁכְיָנָה הִיא מִצְוָה. אֲשֶׁרִי מִי שֶׁמִּתְעַסֵּק בָּהֶם לְיַחַד אוֹתָם. וְכֵן זְכוּר וְשִׁמּוֹר הֵם הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְשִׁכְיָנָתוֹ. אֲשֶׁרִי הוּא מִי שֶׁמִּיַּחַד אוֹתָם בְּיוֹם שַׁבָּת, שֶׁהוּא יְסוּד, וּבִאֲהָבָה וְיִרְאָה שֶׁל י"ה, שֶׁהֵם אָבָא וְאָמָא. זְכוּר וְשִׁמּוֹר, הֵם כְּנֶגֶד תְּפִלִּין שֶׁל רֵאשׁ - י', וְתְּפִלִּין שֶׁל יָד - ה', זְכוּר וְיִנְקָבָה, וְאֲשֶׁרִי הוּא מִי שֶׁמִּיַּחַד אוֹתָם בְּקִרְיַת שְׁמַע בְּיִרְאָה וְאֲהָבָה, שְׁבִזְמַן שִׁישְׂרָאֵל מִתְעַסְקִים בַּתּוֹרָה שֶׁבְּכֹתֵב וּבַתּוֹרָה שֶׁבְּעַל פֶּה בִּאֲהָבָה וְיִרְאָה, נֹאמֵר בָּהֶם לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבָּנִים, וּבְזִמְנָן שְׁלֹא מִתְעַסְקִים בָּהֶם בִּאֲהָבָה וְיִרְאָה, נֹאמֵר בָּהֶם שְׁלַח תְּשַׁלַּח אֶת הָאֵם.

בְּזִמְנָן שִׁישְׂרָאֵל שׁוֹמְרִים שַׁבָּת בְּזְכוּר וְשִׁמּוֹר בְּיִרְאָה וְאֲהָבָה, נֹאמֵר בָּהֶם לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבָּנִים. וְאֵם לֹא, כְּתוּב בָּהֶם שְׁלַח תְּשַׁלַּח וְגו', שְׁנֵי גִרּוּשִׁים. וּבְזִמְנָן שִׁישְׂרָאֵל מִיַּחַדִּים אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתְּפִלִּין שֶׁל יָד וּבְתְּפִלִּין שֶׁל רֵאשׁ בְּיִרְאָה וְאֲהָבָה, נֹאמֵר בָּהֶם לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבָּנִים, וְאֵם לֹא - שְׁלַח תְּשַׁלַּח. וּבְזִמְנָן שְׁמִקְיָמִים מִצְוֹת בְּרִית מִלָּה וּמַעֲבִירִים מֵהֶם הָעֲרֻלָּה וְעוֹשִׂים פְּרִיעָה בְּיִרְאָה וְאֲהָבָה, נֹאמֵר בָּהֶם לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבָּנִים, וְאֵם לֹא - שְׁלַח

אֵימָא רְבִיעָא עֲלֵיהֶו, וְזִמְנִין אֵיהִי עֲלֵיהֶו, וְזִמְנִין אִסְתְּלַקַּת מִנֵּיהֶו, אָבֵל בְּגִין דְּאֵינוּן מִן מַעוּי, (נ"א דְּאֵתְמַר בַּהוּן (ירמיהו לא יט) הָמוּ מֵעֵי לוֹ), בְּגִין דְּרַחֲמֵי דְּחִמוּ מִיעָהָא עֲלֵיהֶו וְאֵינוּן מְאָרִי קִבְלָה, אֵתְמַר בַּהוּן (דברים כב ו) לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבָּנִים, דְּאֵימָא לָא זֹזָה מִנֵּיהֶו לְעוֹלָם.

דְּנֵדְאֵי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֵיהוּ אוֹרִייתָא, וְשִׁכְיָנָתָא הִיא מִצְוָה, זְפָאָה מָאן דְּמִתְעַסֵּק בַּהוּן לְיַחַד לֹוֹן, וְכֵן זְכוּר וְשִׁמּוֹר אֵינוּן קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשִׁכְיָנָתִיהּ, זְפָאָה אֵיהוּ מָאן דְּמִיַּחַד לֹוֹן בְּיוֹם שַׁבָּת, דְּאֵיהוּ יְסוּד, וּבְרַחֲמֵי וּדְחִילוֹ דִּי"ה, דְּאֵינוּן אָבָא וְאֵימָא. זְכוּר וְשִׁמּוֹר, אֵינוּן לְקַבֵּל תְּפִלִּין דְּרִישָׁא י', וְתְּפִלִּין דְּיָדָא ה', דְּכָר וְנוֹקְבָא, וְזְפָאָה אֵיהוּ מָאן דְּמִיַּחַד לֹוֹן בְּקִרְיַת שְׁמַע בְּדְחִילוֹ וּרְחִימוּ, דְּבְזִמְנָן דִּישְׂרָאֵל מִשְׁתַּדְּלִין בְּאוֹרִייתָא דְּבְכֹתֵב וּבְאוֹרִייתָא דְּבְעַל פֶּה, בְּרַחֲמֵי וּדְחִילוֹ, אֵתְמַר בַּהוּן לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבָּנִים, וּבְזִמְנָן דְּלֹא מִשְׁתַּדְּלִין בַּהוּן בְּרַחֲמֵי וּדְחִילוֹ, אֵתְמַר בַּהוּן שְׁלַח תְּשַׁלַּח אֶת הָאֵם.

בְּזִמְנָן דִּישְׂרָאֵל נְטָרִין שַׁבְּתָא בְּזְכוּר וְשִׁמּוֹר בְּדְחִילוֹ וּרְחִימוּ, אֵתְמַר בַּהוּן לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבָּנִים, וְאֵם לֹא כְּתוּב בַּהוּן שְׁלַח תְּשַׁלַּח וְגוֹמֵר, תְּרִין תְּרוּכִין, וּבְזִמְנָן דִּישְׂרָאֵל מִיַּחַדִּין לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּתְּפִלִּין דִּיד וּבְתְּפִלִּין דְּרֵאשׁ בְּדְחִילוֹ וּרְחִימוּ, אֵתְמַר בַּהוּן לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבָּנִים, וְאֵם לֹא שְׁלַח תְּשַׁלַּח, וּבְזִמְנָן דְּמַקְיָיִמִין מִצְוֹת בְּרִית מִלָּה וְאֵעֲבֵרֵן מִנֵּיהֶו עֲרֻלָּה, וְעֲבָדִין פְּרִיעָה, בְּדְחִילוֹ וּרְחִימוּ, אֵתְמַר בַּהוּן לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבָּנִים, וְאֵם לֹא שְׁלַח תְּשַׁלַּח אֶת הָאֵם, בְּזִמְנָן דְּמִיַּחַדִּין בְּזוּגִיהוּן בְּקִדּוּשִׁין וְשִׁבְעַ בְּרַכָּאן,

תִּשְׁלַח אֶת הָאֵם. בְּזִמְנָא שְׁמִיחֵדִים  
בְּזוּוּגָם בְּקִדּוּשֵׁין וְשִׁבְעַ בְּרִכּוֹת,  
שְׁהָם הִיחוד שְׁלֵהֶם בְּקִדְשָׁה  
וּבְבִרְכָה, נֹאמַר בְּהֶם לֹא תִקַּח  
הָאֵם עַל הַבְּנִים, וְאִם לֹא - שְׁלַח  
תִּשְׁלַח וְכוּ'.

וְיִשְׂרָאֵל הֵם בְּגִלוֹת בְּרִשׁוֹת  
אַחֲרָת, שְׁכַשְׁלֵא מִתִּיחֵדִים בְּזוּוּגָם  
בְּקִדּוּשֵׁין וְשִׁבְעַ בְּרִכּוֹת, שְׁהָם  
הִיחוד שְׁלֵהֶם בְּקִדְשָׁה וּבְבִרְכָה,  
בְּמִקּוּם הַקִּדְשָׁה שׁוּרָה עֲלֵיהֶם  
טְמֵאָה, וּבְמִקּוּם שֶׁל בְּרַכָּה שׁוּרָה  
עֲלֵיהֶם קִלְלָה, וּבְמִקּוּם שֶׁל יִחוד  
שׁוּרָה עֲלֵיהֶם פְּרוּד, וְזֶה גוּרָם  
גְלוֹת לְשִׁכְנָה, שְׁגִרְשָׁה מִמִּקּוּמָה  
וּמִקְנָה, שְׁהִיא יְרוּשָׁלַיִם. זֶהוּ  
שְׁכִתּוּב וּבְפִשְׁעֵיכֶם שְׁלַחָה אִמְכֶם,  
שְׁנֵי שְׁלוּחִים, שְׁלַח תִּשְׁלַח, אֶחָד  
מִבֵּית רֵאשׁוֹן וְאֶחָד מִבֵּית שְׁנַי.

וְאִם תֹּאמְרוּ שְׁהַקִּדּוּשׁ בְּרוּף הוּא  
לֹא גִרְשׁ עִמָּה - מִשׁוּם כִּף אִמְר  
הַכְּתוּב כְּצִפּוֹר נִוְדַדְתָּ מִן קִנְיָה בְּן  
אִישׁ נִוְדַד מִמִּקּוּמוֹ, כְּדִי לְשַׁמַּר  
אוֹתָהּ בְּגִלוֹת מְרִשׁוֹת נְכָרֶיהָ. זֶהוּ  
שְׁכִתּוּב אֲנִי יְהוָה הוּא שְׁמִי  
וּכְבוֹדִי לֹא אֲחַר לֹא אֲתֵן וְגוֹמַר.  
לְאַחַר - זֶה אֵל אַחַר, זֶה סְמָא"ל,  
לְפִסְיָלִים - אֵלוֹ הַמִּמְנִים עַל  
שְׁבָעִים אַמּוֹת.

וּבְשִׁבְיָתָה הַקִּדּוּשׁ בְּרוּף הוּא הוּא  
מְלֵךְ אֲסוּר בְּרִהָטִים, הוּא אֲסוּר  
עִמָּהֶם בְּתַפְלִין שֶׁל רֵאשׁ, שְׁהָם  
הַפָּאָר שֶׁל הָרֵאשׁ, שְׁתַּפְּלִין שֶׁל  
רֵאשׁ הֵם בְּמִקּוּם שֶׁל הָרִהָטִים שֶׁל  
הַמַּח, וְזֶהוּ אֲסוּר בְּרִהָטִים, וְהוּא  
חַבוּשׁ עִמָּהֶם בְּתַפְלִין שֶׁל יָד  
בְּקִשׁוֹר שֶׁל יָד, וְזֶהוּ שְׁכִתּוּב פֶּאָרְךָ  
חַבוּשׁ עֲלֶיךָ, וּמִשׁוּם שֶׁהוּא חַבוּשׁ  
עִמָּהֶם בְּגִלוֹת, נֹאמַר בּוֹ אֵין חַבוּשׁ  
מִתִּיר עֲצָמוֹ מִבֵּית הָאֲסוּרִין,  
וְהַשְׁכִּינָה הִיא בֵּית הָאֲסוּרִים שְׁלוֹ,  
בְּגִלְלַת הָאֲהָבָה שְׁלָהּ הוּא אֲסוּר  
בָּהּ, וְסוּד הַדְּבַר - צְרוּר הַמּוֹר  
דְּוָדִי לִי בֵּין שְׁדֵי יִלְיָן.

דְּאִינוּן יְחודָא דְלֵהוֹן בְּקִדּוּשָׁה וּבְבִרְכָתָא,  
אַתְמַר בְּהוֹן לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבְּנִים, וְאִם  
לֹא שְׁלַח תִּשְׁלַח וְכוּ'.

וְאִינוּן יִשְׂרָאֵל בְּגִלוֹתָא בְּרִשׁוֹתָא אַחֲרָא, דְכַד  
לֹא מִתִּיחֵדִין בְּזוּוּגֵיהוּ בְּקִדּוּשֵׁין  
וְשִׁבְעַ בְּרִכָּאן, דְּאִינוּן יְחודָא דְלֵהוֹן בְּקִדּוּשָׁה  
וּבְבִרְכָה, בְּאַתְרֵי דְקִדּוּשָׁה שְׁרִיא עֲלֵיהֶו  
מְסֵאבָא, וּבְאַתְרֵי דְבִרְכָה שְׁרִיא עֲלֵיהֶו  
לְטוֹתָא, וּבְאַתְרֵי דִיחודָא שְׁרִיא עֲלֵיהֶו פְּרוּדָא,  
וְדָא גְרִים גְלוֹתָא לְשִׁכְנָתָא, דְּאַתְתַּרְכַּת  
מֵאַתְרָהָא וּמִקְנָהָא דְאִהִי יְרוּשָׁלַם, הִדָּא הוּא  
דְכְתִיב (ישעיה נ א) וּבְפִשְׁעֵיכֶם שְׁלַחָה אִמְכֶם,  
תְּרִין שְׁלוּחִין שְׁלַח תִּשְׁלַח, חַד מִבֵּית רֵאשׁוֹן,  
וְחַד מִבֵּית שְׁנַי.

וְאִי תִימָא דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא לֹא אֲתַתְּרֵךְ  
עִמָּיהָ, בְּגִין דָּא אִמְר קִרָא (משלי כו  
ח) כְּצִפּוֹר נִוְדַדְתָּ מִן קִנְיָה בְּן אִישׁ נִוְדַד  
מִמִּקּוּמוֹ, בְּגִין לְנִטְרָא לָהּ בְּגִלוֹתָא מְרִשׁוֹ  
נִוְכְרָאָה, הִדָּא הוּא דְכְתִיב (ישעיה מב ח) אֲנִי יְיָ  
הוּא שְׁמִי וּכְבוֹדִי לֹא אֲחַר לֹא אֲתֵן וְגוֹמַר, לְאַחַר  
דָּא אֵל אַחַר, דָּא סְמָא"ל, לְפִסְיָלִים אֵלִין  
מִמִּנָּן דְּעַל שְׁבָעִין אוּמִין.

וּבְגִינָהּ, קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא אִיהוּ מְלֵךְ אֲסוּר  
בְּרִהָטִים, אִיהוּ אֲסוּר עִמָּהוֹן בְּתַפְלִין  
דְּרִישָׁא, דְּאִינוּן פֶּאָר דְּרִישָׁא, דְּתַפְלִין דְּרִישָׁא  
אִינוּן בְּאַתְרֵי דְרִהָטֵי דְמוֹחָא, וְדָא אִיהוּ אֲסוּר  
בְּרִהָטִים, וְאִיהוּ חַבוּשׁ עִמָּהוֹן בְּתַפְלִין דְּיָד  
בְּקִשׁוֹר שֶׁל יָד, וְדָא הוּא דְכְתִיב (יחזקאל כד יז) פֶּאָרְךָ  
חַבוּשׁ עֲלֶיךָ, וּבְגִין דְּאִיהוּ חַבוּשׁ עִמָּהוֹן  
בְּגִלוֹתָא, אַתְמַר בֵּיהּ אֵין חַבוּשׁ מִתִּיר עֲצָמוֹ מִבֵּית  
הָאֲסוּרִין, וּשְׁכִינָתָא אִיהִי בֵּית הָאֲסוּרִין דִּילֵיהּ,  
בְּגִין רְחִימוֹ דִּילָהּ אִיהוּ אֲסוּר בָּהּ, וְרִזָּא דְמִלָּה  
צְרוּר הַמּוֹר דְּוָדִי לִי בֵּין שְׁדֵי יִלְיָן (שיר א יג).

וּבְגִין דָּא מָאן דְּבַעֵי לְאַשְׁגָּא לְמַלְפָּא, לִית לִיהּ  
 רְשׁוּ לְאַשְׁגָּא לִיהּ אֶלְא בְּשַׁכְּנִנְתָּא, הֲדָא  
 הוּא דְכַתִּיב (ירמיה ט כב) אֶל יִתְהַלֵּל וְכוּ' כִּי אִם  
 בְּזֹאת וְגוֹמֵר, וְאַהֲרֹן כַּד עָאֵל לְקֹדֶשׁ קֹדֶשִׁין  
 בְּיוֹמָא דְכַפּוּרִי, בְּהָ הוּוּ עָאֵל, דְּכַתִּיב (ויקרא טז  
 ג) בְּזֹאת יָבֵא אַהֲרֹן אֶל הַקֹּדֶשׁ, דְּאִיהִי עֵת לַעֲשׂוֹת  
 לִיִּי, וּמֹשֶׁה בְּגִינְהּ אֲתַקֵּיִם בְּעֵלְמָא, הֲדָא הוּא  
 דְכַתִּיב (דברים לג א) וְזֹאת הַבְּרָכָה אֲשֶׁר וְגוֹמֵר,  
 וּבְהָ עֵבִיד עֲשֵׁר מִכְתָּשִׁין לְפָרְעָה, הֲדָא הוּא  
 דְכַתִּיב (שמות ט טז) וְאוֹלָם בַּעֲבוּר זֹאת הָעֲמֻדָתִיךָ,  
 וַיַּעֲקֹב בְּגִין דְּהוּוּ יָדַע דְּכָל רַעוּתָא דְּמַלְפָּא  
 בְּהָ, מִנֵּי לְבַנּוּי עֲלֵהּ, דְּלֹא יַעֲלוּן קִדְּם מַלְפָּא  
 אֶלְא בְּהָ, וְכָל שְׂאֵלְתִין דְּלֵהוּן בְּצִלוֹתִין וּבְעוֹתִין  
 לְמַלְפָּא דִּיהוּן בְּהָ, הֲדָא הוּא דְכַתִּיב (בראשית מט  
 כח) וְזֹאת אֲשֶׁר דִּבֶּר לָהֶם אֲבִיהֶם (דף כב  
 ע"א) וְגוֹמֵר, וְדוּד בְּגִין דְּהוּוּ יָדַע דְּכָל רַעוּתָא  
 וְחִילָא וְתוֹקְפָא דְּמַלְפָּא בְּהָ, אָמַר (תהלים כז ג) אִם  
 תַּחֲנֶנָּה וְגוֹמֵר, בְּזֹאת אָנִי בּוֹטַח, דְּאֲתַמֵּר  
 עֲלֵהּ (שם קג ט) וּמַלְכוּתוֹ בְּכָל מְשָׁלָה, וּמָאן דְּלֹא  
 שָׁת לְבִיָּה גַם לְזֹאת, עֲלֵיהּ אֲתַמֵּר (שם צב ז) וְכִסִּיל  
 לֹא יִבִּין אֶת זֹאת.

וּבְגִין דָּא כַּד יִשְׂרָאֵל בַּעָאן בְּעוֹתִין לְמַלְפָּא,  
 אָמַרִין לָהּ (שיר ו א) אָנְהָ הֵלֶךְ דוּדֵךְ,  
 דְּאֲתַמֵּר בֵּיהּ בְּרַח דוּדִי, אָנְהָ פָנָה דוּדֵךְ  
 וְנִבְקָשְׁנוּ עִמָּךְ, בְּכַמְהָ בְּקָשׁוֹת דְּצִלוֹתִין  
 וּבְעוֹתִין, דְּבִגִּינָךְ אִיהוּ נְחִית עֲלֵךְ, דְּלֹא זִז מִנְּנָא  
 אֶלְא בְּגִין דְּלֹא נְהַגְנָא יְקָרָא בְּךָ, דְּבִגִּינָךְ הוּוּ  
 אָסִיר עִמָּנָא כָּל שִׁית יוֹמִין, הֲדָא הוּא  
 דְכַתִּיב (יחזקאל מו א) יִהְיֶה סָגוּר שֵׁשֶׁת יָמֵי  
 הַמַּעֲשָׂה, וּבַיּוֹם הַשְּׁבִת יִפְתַּח וּבַיּוֹם הַחֲדָשׁ  
 יִפְתַּח, דְּהַכִּי אִיהִי שְׁכִינְתָּא סְתִימָא עִמִּיהּ  
 בְּיוֹמָא דְּחוּלָא, כְּשׁוֹשְׁנָה דְּאִיהִי אָטִימָא,  
 וּבְיוֹמָא דְּשַׁבְתָּא וּבְיוֹמָא דְּחֲדָשָׁא וּבְיוֹמִין טְבִין

וּמְשׁוּם כֶּף, מִי שְׂרוּצָה לְהַשִּׁיג  
 אֶת הַמְּלָךְ, אִין לוֹ רְשׁוּת לְהַשִּׁיג  
 אוֹתוֹ אֶלְא עִם הַשְּׁכִינָה. זְהוּ  
 שְׁכַתוּב אֶל יִתְהַלֵּל וְכוּ', כִּי אִם  
 בְּזֹאת יִתְהַלֵּל וְגוֹמֵר. וְאַהֲרֹן  
 כְּשִׁנְכַּנְס לְקֹדֶשׁ הַקֹּדֶשִׁים בַּיּוֹם  
 הַכַּפּוּרִים, בְּהָ הִיָּה נְכַנְס, שְׁכַתוּב  
 בְּזֹאת יָבֵא אַהֲרֹן אֶל הַקֹּדֶשׁ,  
 שְׁהִיא עֵת לַעֲשׂוֹת לִיהוּוֹה,  
 וּמֹשֶׁה בְּשִׁבְלֵהּ הַתְּקִים בְּעוֹלָם.  
 זְהוּ שְׁכַתוּב וְזֹאת הַבְּרָכָה אֲשֶׁר  
 בְּרַךְ וְגוֹמֵר, וּבְהָ עֲשָׂה עֲשֵׁר  
 מִפְּוֹת לְפָרְעָה. זְהוּ שְׁכַתוּב  
 וְאוֹלָם בַּעֲבוּר זֹאת הָעֲמֻדָתִיךָ.  
 וַיַּעֲקֹב, מְשׁוּם שְׁהִיָּה יוֹדַע שְׁכָל  
 רַצוּנוֹ שֶׁל הַמְּלָךְ בְּהָ, צָוָה אֶת  
 בְּנָיו עֲלֵיהּ שְׁלֹא יִכְנָסוּ לְפָנֵי  
 הַמְּלָךְ אֶלְא בְּהָ, וְכָל  
 מְשָׁלוֹתֵיהֶם בְּתַפְלוֹת וּבְקָשׁוֹת  
 לְמַלְכָּא שְׁהִיּוּ בְּהָ. זְהוּ שְׁכַתוּב  
 וְזֹאת אֲשֶׁר דִּבֶּר לָהֶם אֲבִיהֶם  
 וְגוֹמֵר. וְדוּד, מְשׁוּם שְׁהִיָּה יוֹדַע  
 שְׁכָל הַרְצוֹן וְהַכֶּחַץ וְהַתְּקֵף שֶׁל  
 הַמְּלָךְ הוּוּ בְּהָ, אָמַר אִם תַּחֲנֶנָּה  
 וְגוֹמֵר, בְּזֹאת אָנִי בּוֹטַח, שְׁנֹאמֵר  
 עֲלֵיהּ וּמַלְכוּתוֹ בְּכָל מְשָׁלָה, וּמִי  
 שְׁלֹא שָׁת לְבוֹ גַם לְזֹאת, עֲלֵיו  
 נֹאמֵר וְכִסִּיל לֹא יִבִּין אֶת זֹאת.  
 וּמְשׁוּם כֶּף, כְּשִׁישְׂרָאֵל מִבְּקָשִׁים  
 בְּקָשׁוֹת לְמַלְכָּא, אוֹמְרִים לָהּ אָנְהָ  
 הֵלֶךְ דוּדֵךְ, שְׁנֹאמֵר בּוֹ בְּרַח  
 דוּדִי, אָנְהָ פָנָה דוּדֵךְ וְנִבְקָשְׁנוּ  
 עִמָּךְ, בְּכַמְהָ בְּקָשׁוֹת שֶׁל תַּפְלוֹת  
 וּבְקָשׁוֹת, שְׁבִשְׁבִילֵךְ הוּוּ יָרַד  
 עֲלֵינוּ, שְׁלֹא זִז מִמְּנוֹ אֶלְא מְשׁוּם  
 שְׁלֹא נְהַגְנּוּ בְּךָ כְּבוֹד, שְׁבִשְׁבִילֵךְ  
 הִיָּה אָסוּר עִמָּנוּ כָּל שֵׁשֶׁת  
 הַיָּמִים. זְהוּ שְׁכַתוּב יִהְיֶה סָגוּר  
 שֵׁשֶׁת יָמֵי הַמַּעֲשָׂה, וּבַיּוֹם הַשְּׁבִת  
 יִפְתַּח וּבַיּוֹם הַחֲדָשׁ יִפְתַּח, שְׁכָף  
 הִיא הַשְּׁכִינָה נְסֻתָּתָא עִמּוֹ בִּימֵי  
 הַחֵל, כְּמוֹ שׁוֹשְׁנָה שְׁהִיא  
 אָטוּמָה, וּבַיּוֹם הַשְּׁבִת וּבַיּוֹם  
 הַחֲדָשׁ וּבִימֵים טוֹבִים נִפְתַּחַת

לְקַבַּל רִיחוֹת וּבִשְׂמִים וְלִירֵשׁ  
נַפְשׁוֹת וְעֲנוּגִים לְבַנְיָהֶם.

אִוִי לָהֶם לְבַנְי אָדָם, שֶׁהִקְדוֹשׁ  
בְּרוּךְ הוּא אָסוּר עִמָּהֶם בְּגִלוּת  
וְהִשְׁכִּינָה אֶסְרָה עִמָּם, וְנֹאמַר  
בָּה אֵין חָבוּשׁ מִתִּיר אֶת עֲצָמוֹ  
מִבֵּית הָאֶסְרִים, וְהִגְאָלָה שְׁלָה,  
שֶׁהִיא תְּשׁוּבָה, הָאֵם הֶעֱלִינָה  
הִיא תְּלוּיָה בִּידֵיהֶם, שְׁחַמְשִׁים  
שְׁעָרֵי חֲרוֹת עִמָּה, כְּנֶגֶד חַמְשִׁים  
פְּעָמִים שְׁנוֹכְרָה יִצְיֵאת מְצָרִים  
בַּתּוֹרָה. זְהוּ וַיִּפֶן כ"ה וְכ"ה,  
בְּחַמְשִׁים הָאוֹתִיּוֹת הִלְלוּ  
שְׁמֵיחָדִים אוֹתוֹ בְּכָל יוֹם פְּעָמִים  
שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, שִׁישׁ בְּהֵן כ"ה  
וְכ"ה אוֹתִיּוֹת, וַיֵּרָא כִּי אֵין אִישׁ  
שְׁיַעֲזֹר אוֹתָהּ בְּתוֹכָם.

וְהוּא מְשַׁגֵּיחַ מִן הַחֲלוּנוֹת,  
שְׁנֹאמַר בְּהֶם חֲלוּ נָא פְּנֵי א"ל  
וַיִּחַנְנוּ, לְאוֹתָהּ שְׁנֹאמַר בְּה א"ל  
נָא רְפָא נָא לָה, שֶׁהִרְפוּאָה בִּירוֹ,  
שֶׁהִיא יָד פְּשׁוּטָה לְקַבַּל שְׁבִים,  
וַיֵּרָא כִּי אֵין אִישׁ. וְהִיא בְּעַד  
הַחֲלוֹן נִשְׁקָפָה וְתִיבֵב בְּתִרוּעָה,  
שֶׁהִיא יְבֵבָה, שְׁנֹאמַר בְּה וַיִּפְתַּח  
נַח אֶת חֲלוֹן הַתֵּבָה אֲשֶׁר עָשָׂה,  
וְזֶה יוֹם הַכַּפּוּרִים שֶׁל תַּבַּת נַח,  
הִיא הָאֵם הֶעֱלִינָה, הַחֲלוֹן שְׁלָה  
הוּא הַעֲמוּד הָאֲמֻצְעִי, שְׁבוּ אוּר,  
וְתוֹרָה אוּר, וְהוּא הָאוּר הַגָּנוּז.  
וַיִּפֶן כַּה וְכַה, מְצִיץ מִן הַחֲרָפִים,  
אֵלוֹ עֲשֶׂרֶת יָמֵי תְּשׁוּבָה, וַיֵּרָא כִּי  
אֵין אִישׁ. וְעוֹד, מְשַׁגֵּיחַ מִן  
הַחֲלוּנוֹת, אֵלוֹ הַחֲלוּנוֹת שֶׁל בֵּית  
כְּנֶסֶת, שֶׁהָאֵב וּבְנוּ הֵם בְּבֵית  
(הַכְּנֶסֶת) אֶסְרִים, וְהוּא בְּכָל יוֹם  
הַשְּׁגָחְתוּ עֲלֵיהֶם וְנֹתַן לָהֶם  
מְזוֹן.

וַיִּפֶן כַּה וְכַה, אֵם יֵשׁ מִי  
שְׁיַעֲזֹר בְּתְּשׁוּבָה לְשֹׁבֵר אֶת  
בֵּית הָאֶסְרִים שְׁלָהֶם, זְהוּ  
שְׁפָתוֹב לְאֹמַר לְאֶסְרִים צְאוּ

אֶתְּפַתְחַת, לְקַבַּל רִיחוֹן וּבוֹסְמִין, וְלִירֵתָא  
נַפְשֵׁין וְעֲנוּגִין לְבַנְיָהֶו.

וְזִי לֹון לְבַנְי נְשָׂא, דְּקוּדְשָׁא בְּרִין הוּא אֶסִיר  
עִמָּהוֹן בְּגִלוּתָא, וְשְׁכִינְתָא אֶסִירַת עִמָּהוֹן,  
וְאֶתְמַר בָּה אֵין חָבוּשׁ מִתִּיר אֶת עֲצָמוֹ מִבֵּית  
הָאֶסְרִים, וּפּוֹרְקָנָא דִּילָה דְּאִיהִי תְּשׁוּבָה אִימָא  
עֲלָאָה, אִיהִי תְּלִיא בִּידֵיהוֹן, דְּחַמְשִׁין תְּרַעִין  
דְּחִירוֹ עִמָּה, לְקַבַּל חַמְשִׁין זְמַנִּין דְּאֶדְכַּר  
יִצְיֵאת מְצָרִים בְּאוֹרֵייתָא, דָּא הוּא (שְׁמוֹת ב  
י) וַיִּפֶן כ"ה וְכ"ה, בְּאֵלִין חַמְשִׁין אֶתּוּן  
דְּמִיחָדִין לִיה בְּכָל יוֹמָא פְּעָמִים שְׁמַע יִשְׂרָאֵל,  
דְּאִית בְּהוֹן כ"ה וְכ"ה אֶתּוּן, וַיֵּרָא כִּי אֵין  
אִישׁ דְּאֶתְעַר לָה בְּגוּיָהוּ.

וְאִיהִי מְשַׁגֵּיחַ מִן הַחֲלוּנוֹת, דְּאֶתְמַר בְּהוֹן חֲלוּ  
נָא פְּנֵי אֵל וַיִּחַנְנוּ, לְהֵיָא דְּאֶתְמַר  
בָּה (בְּמִדְבַר יב יג) אֵל נָא רְפָא נָא לָה, דְּאֶסְוֹתָא  
בִּידֵיהִ, דְּאִיהִו יָד פְּשׁוּטָה לְקַבַּל שְׁבִים, (שְׁמוֹת  
ב יב) וַיֵּרָא כִּי אֵין אִישׁ, וְאִיהִי (שׁוֹפְטִים ה כח) בְּעַד  
הַחֲלוֹן נִשְׁקָפָה, וְתִיבֵב בְּתִרוּעָה דְּאִיהִי יְבֵבָא,  
דְּאֶתְמַר בָּה (בְּרֵאשִׁית ח ו) וַיִּפְתַּח נַח אֶת חֲלוֹן  
הַתֵּבָה אֲשֶׁר עָשָׂה, וְדָא יוֹם הַכַּפּוּרִים דְּתִיבַת  
נַח הִיא אִימָא עֲלָאָה, חֲלוֹן דִּילָה הוּא עֲמוּדָא  
דְּאֲמֻצְעִיתָא, דְּבִיה אוּר, וְתוֹרָה אוּר, וְאִיהִו  
אוּר הַגָּנוּז.

וַיִּפֶן כַּה וְכַה, מְצִיץ מִן הַחֲרָפִים, אֵלוֹ עֲשֶׂרֶת  
יָמֵי תְּשׁוּבָה, וַיֵּרָא כִּי אֵין אִישׁ, וְעוֹד  
מְשַׁגֵּיחַ מִן הַחֲלוּנוֹת אֵלִין חֲלוּנוֹת דְּבִי  
כְּנִישְׁתָּא, דְּאֶבָּא וּבְנוֹי אִינוּן  
בְּבֵית (הַכְּנֶסֶת) אֶסִירִין, וְאִיהִו בְּכָל יוֹמָא  
אֲשַׁגְחוּתִיה עֲלֵיהִו, וַיְהִיב לֹון מְזוּנָא.

וַיִּפֶן כַּה וְכַה, אֵם אִית מָאן דְּיַתְעַר בְּתִיבַתָּא  
לְתַבְרָא בֵּית אֶסְרִין דְּלֵהוֹן, הִדָּא הוּא

דְּכַתִּיב (ישעיה מט ט) לְאֹמַר לְאֶסְרִים צְאוּ, וְלֵאשֶׁר בַּחֲשָׁךְ הִגְלוּ, וַיִּפֶן כַּה וְכַה

וַיֵּרָא כִּי אֵין אִישׁ, אֶלָּא אִישׁ לְדַרְכּוֹ פָּנוּ,  
 בְּעַסְקִין דְּלֵהוֹן, בְּאוֹרְחִין דְּלֵהוֹן, אִישׁ לְבַצְעוּ  
 מְקַצְהוּ, בְּבַצְעָא דְהָאִי עֲלָמָא, לִירְתָא הָאִי  
 עֲלָמָא, וְלֹאוּ אֵינוֹן מְסֻטְרָא דְאַלִּין דְאַתְמַר  
 בְּהוֹן (שמות יח כא), אַנְשֵׁי חֵיל, יֵרְאִי אֱלֹהִיִּים,  
 אַנְשֵׁי אַמְת, שְׁנַאֲי בַצְע, אֶלָּא כְּלֵהוּ צְוּוּחִין  
 בְּצִלוֹתִין בְּיוֹמָא דְכַפּוּרֵי כְּפֻלְבִּים, הֵב לְנָא  
 מְזוֹנָא, וְסִלִּיחָה וְכַפְרָה וְחַיִּי, כְּתַבְנוּ לְחַיִּים,  
 וְאֵינוֹן עֲזִי נֶפֶשׁ כְּפֻלְבִּים, דְּאֵינוֹן אוּמִין דְּעֲלָמָא  
 דְּצוּוּחֵי לְגַבְיָה וְלִית לֹוֹן בְּשַׁת אַנְפִּין, דְּלֹא אִית  
 מָאן דְּקָרָא לִיה בְּתִיּוּבְתָא, דִּיחֲזוֹר שְׂכִינְתָּיה  
 לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּאִיהִי מְרַחֲקָא מִנִּיה, לְמַהֲדַר לְגַבְיָה, וְאֵדְמִיִּין לְכֻלְבִּים, דְּאַתְמַר  
 בְּהוֹן (תהלים קו לה) וַיִּתְעַרְבוּ בְּגוֹיִם וַיִּלְמְדוּ  
 מֵעֲשִׂיהֶם, וְאֵינוֹן עֲרַב רַב, דְּכָל חֶסֶד דְּעַבְדִּין  
 לְגִרְמִיהוּ עַבְדִּין.

וְלֹאֲשֵׁר בַּחֲשָׁף הַגְּלוּ, וַיִּפֶן כֹּה  
 וְכֹה וַיֵּרָא כִּי אֵין אִישׁ, אֶלָּא אִישׁ  
 לְדַרְכּוֹ פָּנוּ, לְעַסְקִים שְׁלָהֶם,  
 לְדַרְכֵים שְׁלָהֶם, אִישׁ לְבַצְעוּ  
 מְקַצְהוּ, בְּבַצְעֵי שֶׁל הָעוֹלָם הַזֶּה,  
 לִירֵשׁ אֶת הָעוֹלָם הַזֶּה, וְאֵינֶם  
 מַצְדֵּי אֱלוֹ שְׁנַאֲמַר בְּהֶם אַנְשֵׁי  
 חֵיל, יֵרְאִי אֱלֹהִיִּים, אַנְשֵׁי אַמְת,  
 שְׁנַאֲי בַצְע, אֶלָּא כֻלָּם צוֹעֲקִים  
 בְּתַפְלָה בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים כְּמוֹ  
 כְּלָבִים, הֵב לָנוּ מְזוֹן וְסִלִּיחָה  
 וְכַפְרָה וְחַיִּים, כְּתַבְנוּ לְחַיִּים,  
 וְהֵם עֲזִי נֶפֶשׁ כְּכֻלְבִּים. שֶׁהֵם  
 אַמּוֹת הָעוֹלָם שְׂצוֹעֲקִים כַּנְּגִדוֹ  
 וְאֵין לָהֶם בְּשַׁת פְּנִים, שְׂאִין מִי  
 שְׂקוּרָא לֹו בְּתִשׁוּבָה שְׂיַחְזִיר אֶת  
 שְׂכִינְתּוֹ אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא,  
 שְׂהִיא מְרַחֲקַת מִמֶּנּוּ, לְחֲזוֹר אֵלָיו,  
 וְנִדְמִים לְכֻלְבִּים, שְׁנַאֲמַר בְּהֶם  
 וַיִּתְעַרְבוּ בְּגוֹיִם וַיִּלְמְדוּ  
 מֵעֲשִׂיהֶם, וְאוֹתָם עֲרַב רַב, שְׂכָל  
 חֶסֶד שְׂעוֹשִׂים, הֵם עוֹשִׂים אוֹתוֹ  
 לְעַצְמָם.

וְעוֹד אֵינוֹן שְׂאֵלִין מְזוֹנָא וְכַסּוּיָא וְעוֹנָה,  
 דְּאִיהִי עוֹנַת זְוַגְיָהוּ, דְּאַתְמַר בְּה (שמות  
 כא 1) שְׂאַרְה פְּסוּתָהּ וְעִנְתָּהּ לֹא יִגְרַע, וְלֹא אִית  
 מָאן דְּשְׂאִיל מְזוֹנָא דְּאִיהִי תוֹרָה, שְׂאַרְה  
 דְּשְׂכִינְתָּא, וְאִיהִי אִימָא עֲלָאָה, דְּאַתְמַר  
 בְּה (משלי א ח) וְאַל תִּטֵּשׁ תּוֹרַת אִמְךָ, פְּסוּתָהּ (דף  
 כב ע"ב) דָּא כַסּוּיָא דְּצִיּוּצִית, וְעֵטְפוּ דִּילִיה,  
 וְתַפְלִין דִּיד, דְּאַתְמַר בְּה (תהלים קב א) תִּפְלָה לְעֵנִי  
 כִּי יַעֲטֹף, וְעוֹנְתָהּ דָּא קְרִיאַת שְׂמַע בְּעוֹנְתָהּ,  
 דָּאִם שְׂלֵשׁ אֵלָה לֹא יַעֲשֶׂה לָּהּ לְשְׂכִינְתָּא,  
 וַיִּצְאָה חֲנָם אֵין כְּסָף (שמות כא יא), לִית לִיה  
 כְּסוּפָא מִן שְׂכִינְתָּא, חֲצִיף אִיהוּ, וְעוֹד אֵין  
 כְּסָף לֹא יֵהָא לִיה כְּסוּפָא לְעֲלָמָא דְאַתִּי.

וְעוֹד הֵם מְבַקְשִׁים מְזוֹן וְכַסּוּת  
 וְעוֹנָה, שְׂהִיא עוֹנַת זְוַגְנָם,  
 שְׁנַאֲמַר בְּה שְׂאַרְה פְּסוּתָהּ וְעִנְתָּהּ  
 לֹא יִגְרַע, וְאֵין מִי שְׂשׂוֹאֵל מְזוֹן,  
 שְׂהוּא תוֹרָה, שְׂאַרְה שֶׁל  
 הַשְּׂכִינָה, וְהִיא הָאֵם הָעֲלִיוֹנָה  
 שְׁנַאֲמַר בְּה וְאַל תִּטֵּשׁ תּוֹרַת  
 אִמְךָ. כְּסוּתָהּ זֶה כַסּוּי הַצִּיּוּצִית  
 וְעֵטְוֵף שְׂלָה, וְתַפְלִין שֶׁל יָד,  
 שְׁנַאֲמַר בְּה תִּפְלָה לְעֵנִי כִּי יַעֲטֹף.  
 וְעִנְתָּהּ זֶה קְרִיאַת שְׂמַע בְּעוֹנְתָהּ.  
 שְׂאֵם שְׂלֵשׁ אֵלָה לֹא יַעֲשֶׂה לָּהּ,  
 לְשְׂכִינָה, וַיִּצְאָה חֲנָם אֵין כְּסָף,  
 אֵין לֹו בּוֹשָׁה מִן הַשְּׂכִינָה, הוּא  
 חֲצוּפָה. וְעוֹד אֵין כְּסָף, לֹא יֵהָא  
 לֹו כְּסוּפִים לְעוֹלָם הַבָּא.

וְהָן כָּל אֵלָה יַפְעֵל א"ל פְּעַמִּים שְׂלֵשׁ עִם גְּבַר  
 (איוב לג כט), וְכַגִּין דָּא כִּי הִיא כְּסוּתָהּ לְבִדְהָ,  
 דָּא גְּלַגּוּלָא קְדַמָּאָה, הִיא שְׂמֵלְתוֹ לְעוֹרוֹ, דָּא  
 גְּלַגּוּלָא תְּנִינָא, בְּמָה יִשְׂכָּב, דָּא גְּלַגּוּלָא

וְהָן כָּל אֵלָה יַפְעֵל א"ל פְּעַמִּים  
 שְׂלוֹשׁ עִם גְּבַר, וּמִשּׁוּם כֶּךָ כִּי  
 הִיא כְּסוּתָהּ לְבִדְהָ - זֶה גְּלַגּוּל  
 הַרְּאִשׁוֹן, הִיא שְׂמֵלְתוֹ לְעוֹרוֹ -  
 זֶה גְּלַגּוּל שְׁנִי, בְּמָה יִשְׂכָּב - זֶה



גלגול שלישי, ואלו הם שלשה לבושים של שלשה כסויים של שלשה צבעי העין, שהם לבושים לבת עין שהיא נשמה. ובשרשת אלה אמר, שלש פעמים בשנה יראה כל זכורף, וכנגד שלשת הצבעים, פעמים הם שלשת הצבעים של הנר, שנאמר בהם וירא מלאך יהוה אליו בלבת אש מתוך הסנה. וירא - הרי צבע אחד, בלבת אש מתוך הסנה - הרי צבע שני, וירא והנה הסנה בער באש - הרי שלשה, והם כנגד שלשת צבעי העין. בלבת אש זו בת עין, באותו זמן שיהיו מאירים שלשת צבעי העין, שהם כנגד שלשת צבעי הקשת, מיד וראיתיה לזכר ברית עולם, ובאותו הזמן - פי עין בעין יראו בשוב יהוה ציון.

אור העין הוא עמוד האמצעי, בת עין הבית שלה, באותו הזמן שיתפנה העין מבת העין, שנאמר בה סכתה בענן לך וגומר, שהיא התבלול של העין, זו רומא רבתי, השכינה העליונה עתידה לומר לקדוש ברוך הוא, למה תעמוד בחוץ ואנכי פניתי הבית, אנכי של יציאת מצרים. ואף על גב דאין חבוש מתיר את עצמו מבית האסורים, שכינה, שהיא אסורה בגלות, שכינה העליונה תפודה אותה. זהו שפתוב אם יגאלך טוב יגאל, ואם לא יחפץ לגאלך וגאלתיך אנכי, חי יהוה שכבי עד הבקר, שהיא ימין פשוטה לקבל שבים, שאין הדבר הזה תלוי אלא בתשובה, הימין העליונה של השכינה.

באותו זמן השכינה העליונה כנשר יעיר קנו, שהיא ירושלים, ק"ן ו', על גוזליו ירחף, יפרוש

תליתאה, ואלין אינון תלת לבושין, דתלת פסויין, דתלת גוונין דעינא, דאינון לבושין לבת עין, דאיהי נשמתא.

ובאלין תלת אתמר (שמות כג יז) שלש פעמים בשנה יראה כל זכורף, ולקבל תלת זמנין אינון תלת גוונין דשרגא, דאתמר בהון (שם ג ב) וירא מלאך יי אליו בלבת אש מתוך הסנה, וירא הא גוון חד, בלבת אש מתוך הסנה הא גוון תניינא, וירא והנה הסנה בער באש הא תלתא, ואינון לקבל שלשה גוונין דעינא, בלבת אש דא בת עין, בההוא זמנא דיהון נהירין תלת גוונין דעינא, דאינון לקבל תלת גוונין דקשת, מיד וראיתיה לזכר ברית עולם (בראשית ט טז), ובההוא זמנא פי עין בעין יראו בשוב יי ציון (ישעיה נב ח).

אור דעינא הוא עמודא דאמצעיתא, בת עין ביתא דילה, בההוא זמנא דיתפני עננא מן בת עינא, דאתמר בה (איכה ג מד) סכתה בענן לך וגומר, דאיהי תבלול דעינא, דא רומי רבתא, שכינתא עלאה עתידה למימר לקודשא בריך הוא, למה תעמוד בחוץ, ואנכי פניתי הבית (בראשית כד לא), אנכי דיציאת מצרים, ואף על גב דאין חבוש מתיר עצמו מבית האסורים, דאיהי שכינתא, דאיהי אסורה בגלותא, שכינתא עלאה יפרוק לה, הדא הוא דכתיב (רות ג יג) אם יגאלך טוב יגאל, ואם לא יחפץ לגאלך וגאלתיך אנכי, חי יי שכבי עד הבקר, דאיהי ימינא פשוטה לקבל שבים, דלית מלתא דא תליא אלא בתויובתא, ימין עלאה דשכינתא.

בההוא זמנא שכינתא עלאה כנשר יעיר קנו (דברים לב יא), דאיהו ירושלים, ק"ן ו' על גוזליו ירחף, יפרוש כנפיו יקחהו ישאהו על

כַּנְפֵי יִקְחֵהוּ יִשְׂאֵהוּ עַל אֲבָרְתוֹ.  
זֶהוּ שְׁפָתוֹב וְאִשָּׁא אֲתַכֶּם עַל  
כַּנְפֵי נְשָׂרִים וְאִבִּיא אֲתַכֶּם אֵלַי.  
שְׁבוּמֵן שֶׁהִשְׁכִּינָה בְּגִלוּת, נֹאמֵר  
בָּהּ וְלֹא מִצָּאָה הַיּוֹנָה מְנוּחַ  
וְגוֹמֵר, אֲלֵא בְּשֵׁבֶת וַיָּמִים  
טוֹבִים. וּבֵאוּתוֹ זְמַן מִתְיַחֵדֶת עִם  
בַּעֲלָהּ, וְכַמָּה נִפְשוֹת יִתְרוֹת  
יִוֹרְדוֹת עִמָּה לְדוֹר עִם יִשְׂרָאֵל.  
זֶהוּ שְׁכָתוֹב וּשְׁמָרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל  
אֶת הַשֵּׁבֶת לְדוֹרְתָם. אֲשֶׁרִי הוּא  
מִי שְׁמַתְקֵן לָהּ דִּירָה נְאֻה בְּלָבוֹ,  
וְכָלִים נְאֻים בְּאִיבָרִים שְׁלוֹ,  
וְאִשָּׁה נְאֻה, שְׁהִיא נִשְׁמָתוֹ,  
שְׁבִשְׁבִילָה שׁוֹרָה הַשְּׁכִינָה  
הַעֲלִינָה שְׁהִיא נִשְׁמַת כָּל חַי  
עָלָיו, וְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הוּא  
שׁוֹבֵת בְּאַחַד, וַיִּנְפֹשׁ בְּאַחַד,  
בְּשִׁכְנָה הַעֲלִינָה הוּא שׁוֹבֵת  
עֲלֵיהֶם, וּבְשִׁכְנָה הַתַּחַתוֹנָה הוּא  
וַיִּנְפֹשׁ עֲלֵיהֶם, וְנוֹתֵן לָהֶם  
נִפְשוֹת יִתְרוֹת.

שְׁאוֹתָן בְּתוֹלוֹת אַחֲרֶיהָ רְעוּתֶיהָ,  
שְׁבָאוֹת עִמָּה, וְכַמָּה מְלֹאכִים  
מִמְנִים, וּמִשְׁרָתִים שְׁלָהֶם בְּאִים  
עִמָּם, שְׁהֵם שְׁבַעִים, שְׁתַּלְוִיִּים  
מִן זָכוֹר וּשְׁמוֹר, וְזֶהוּ וַיְכַלֵּוּ,  
כּוֹלֵל שְׁבַעִים וּשְׁתַּיִם, וְנִקְרְאוֹת  
הַנִּפְשוֹת הַלְלוּ אֶשְׁפִּיזִין, מִכִּיּוֹן  
שְׁלֹא שׁוֹרוֹת עִם יִשְׂרָאֵל אֲלֵא  
בְיוֹם הַשֵּׁבֶת, וּכְשִׁיזְצֹאת שֵׁבֶת,  
כִּלְן חוֹזְרוֹת לְמִקְוֵן.

וְהַנִּשְׁמוֹת שְׁהֵם מִצָּדָה שֶׁל  
הַשְּׁכִינָה הַעֲלִינָה נִקְרְאוּ  
אֶפְרוּחִים, וְנִפְשׁוֹת שְׁמַצָּד  
הַשְּׁכִינָה הַתַּחַתוֹנָה נִקְרְאוּ  
בִּיצִים, וְזֶהוּ הַסּוּד שֶׁל הַפּוֹרֵס  
סַפְתָּ שְׁלוֹם עֲלֵינוּ, הָאֵם הַעֲלִינָה  
שְׁהִיא סַפְתָּ שְׁלוֹם שְׁסוֹכְכַת  
עֲלֵיהֶם, וְשְׁלוֹם עִמָּה, שְׁנֹאמֵר בּוֹ  
הַנְּנִי נוֹתֵן לוֹ אֶת בְּרִיתִי שְׁלוֹם,  
וַיֵּשׁ סָפָה לְמִטָּה כ"ו ה"ס, שְׁהוּא  
יֵאֱהוּדוֹנָה"י, סַפְתָּ שְׁלוֹם, כּוֹס, ת'  
שְׁהוּא תַּפְאֵרַת. בְּאוֹתוֹ הַזְּמַן יֵהִי

אֲבָרְתוֹ, הֲדָא הוּא דְכָתִיב (שְׁמוֹת יט ד) וְאִשָּׁא  
אֲתַכֶּם עַל כַּנְפֵי נְשָׂרִים וְאִבִּיא אֲתַכֶּם אֵלַי.

דְּבִזְמַנָּא דְשִׁכְנַתָּא אִיהִי בְּגִלוּתָא, אֲתַמַּר בָּהּ  
(בְּרֵאשִׁית ח ט) וְלֹא מִצָּאָה הַיּוֹנָה מְנוּחַ  
וְגוֹמֵר, אֲלֵא בְּשֵׁבֶת וַיּוֹמִין טְבִין, וּבְהֵהוּא זְמַנָּא  
אֲתִיחַדַת עִם בַּעֲלָהּ, וְכַמָּה נִפְשׁוֹת יִתְרִין קָא  
נִתְתִין עִמָּה, לְדִירָא בְּיִשְׂרָאֵל, הֲדָא הוּא  
דְכָתִיב (שְׁמוֹת לא טז) וּשְׁמָרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשֵּׁבֶת  
לְדוֹרְתָם, זְפָאָה אִיהוּ מָאן דְּמִתְקֵן לָהּ דִּירָה  
נְאֻה בְּלַבִּיָּה, וְכָלִים נְאֻים בְּאִיבָרִים דִּילִיָּה,  
וְאִשָּׁה נְאֻה דְאִיהִי נִשְׁמַתִּיהָ, דְּבִגִּינָה שְׁרִיא  
שְׁכִינַתָּא עֲלָאָה דְאִיהִי נִשְׁמַת כָּל חַי עֲלֵיָּה,  
וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אִיהוּ שֵׁבֶת בְּחַד, וַיִּנְפֹשׁ  
בְּחַד, בְּשִׁכְנַתָּא עֲלָאָה אִיהוּ שֵׁבֶת עֲלִיָּהוּ,  
וּבְשִׁכְנַתָּא תַּתָּאָה אִיהוּ וַיִּנְפֹשׁ עֲלִיָּהוּ, וַיְהִיב  
לוֹן נִפְשָׁאן יִתְרִין.

דְּאִינוּן בְּתוֹלוֹת אַחֲרֶיהָ רְעוּתֶיהָ, דְּקָא אֲתִיָּאן  
עִמָּה, וְכַמָּה מְלֹאכִים מִמְנֵן וּמִשְׁמִשִּׁין  
דְּלֵהוּן קָא אֲתִיָּאן עִמָּהוּן, דְּאִינוּן שְׁבַעִין,  
דְּתַלְוִין מִן זָכוֹר וּשְׁמוֹר, וְדָא אִיהוּ וַיְכַלֵּוּ,  
כָּלִיל שְׁבַעִין וְתִרִין, וְאֲתַקְרִיאוּ אֲלֵין נִפְשׁוֹת  
אוּשְׁפִזִין, בְּגִין דְּלֹא שְׁרִיָּאן בְּיִשְׂרָאֵל אֲלֵא  
בְיוֹם הַשֵּׁבֶת, וְכַד נִפִּיק שֵׁבֶת כְּלָהוּ חֲזִרִין  
לְאֲתִרִיָּהוּ.

וְנִשְׁמַתִּין דְּאִינוּן מְסֻטְרָא דְשִׁכְנַתָּא עֲלָאָה  
אֲתַקְרִיאוּ אֶפְרוּחִין, וְנִפְשִׁין מְסֻטְרָא  
דְשִׁכְנַתָּא תַּתָּאָה אֶקְרוּן בִּיצִים, וְדָא אִיהוּ רְזָא  
דְּהַפּוֹרֵס סַפְתָּ שְׁלוֹם עֲלֵינוּ, אִימָא עֲלָאָה דְאִיהִי  
סַפְתָּ שְׁלוֹם דְּמִסְכַּךְ עֲלִיָּהוּ, וְשְׁלוֹם עִמָּה,  
דְּאֲתַמַּר בִּיָּה (בְּמַדְבַּר כה יב) הַנְּנִי נוֹתֵן לוֹ אֶת בְּרִיתִי  
שְׁלוֹם, וְאִית סוּפָה לְתַתָּא כ"ו ה"ס דְאִיהוּ  
יֵאֱהוּדוֹנָה"י, סוּפַת שְׁלוֹם, כּוֹס, ת' דְאִיהוּ  
תַּפְאֵרַת. (דף נג ע"א) בְּהֵהוּא זְמַנָּא יֵהוּן בְּנִין

הַבְּנִים בְּרִשְׁתּוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְקוֹל יֵצֵא וַיֹּאמֶר לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבְּנִים. מִיָּד שְׂוִיָצָא זְכוֹר וְשִׁמּוֹר שֶׁל שְׁבַת וַיָּבֵא הַלְּלִיָּהּ שֶׁל יוֹם הָרֵאשׁוֹן שֶׁל שְׁבַת, קוֹל שְׁנֵי יוֹצֵא שְׁלַח תְּשַׁלַּח.

יְעוֹד, פִּי יִקְרָא קִין צְפוֹר לְפָנֶיךָ - זו סִפָּה, שֶׁהִיא הָאֵם הָעֲלִיּוֹנָה. בְּכָל עֵץ, זֶהוּ שְׁכָתוֹב וּלְקַחְתֶּם לָכֶם בַּיּוֹם הָרֵאשׁוֹן פְּרִי עֵץ הַדֶּר, אֲפֻרוּחִים, אֵלוֹ שְׁבַעַת יְמֵי הַסְּכּוֹת, אוֹ בִּיצִים, שְׁבָהֶם עוֹשִׂים שְׁבַע הַקְּפּוֹת, וְסוּד הַדְּבָר - נִקְבָּה תְּסוּבֵב גָּבֵר.

פְּרִי עֵץ הַדֶּר, הָאֵם הַתַּחְתּוֹנָה. עֵץ הוּא לּוֹלֵב, לִ"ו ל"ב נְתִיבוֹת, שֶׁהוּא אֲתֵרוֹג, וְצָרִיף לְנַעֲנַע בּוֹ לְשֵׁשֶׁת צְדָדִים - אַרְבַּע רוֹחוֹת, מַעֲלָה וּמְטָה, לְעוֹרֵר עָלָיו ו', וּשְׁלֹשָׁה נַעֲנוּעִים לְכָל צַד עוֹלָם שְׁמוֹנָה עֶשֶׂר, וְצָרִיף אַרְבַּע פְּעָמִים שְׁמוֹנָה עֶשֶׂר, אַחַד בְּנִטְיִלַת לּוֹלֵב, וְהַשְּׁנֵי בְּאֵנָה יְהוּ"ה, שְׁנֵי אַחֲרָיִם בַּהוֹדוֹ לַה' הַתַּחֲלָה וְסוּף, וּבְנַעֲנוּעִים הִלְלוּ הֵם מְשִׁפִּילִים מִמַּעֲלָה לְמַטָּה אֶת שְׁבַעִים וּשְׁתַּיִם הָאֲמוֹת, וְאַחַר שְׁמֻנְצָחִים אוֹתָם, אוֹמְרִים אֲנִי וְהָ"ו הוֹשִׁיעָה נָא פְּעָמִים, שֶׁהֵם וְאִ"ו מִן וְהָ"ו, אֲנִי וְהָ"ו מִן וְיִסַּע וְיִב"א וְיִ"ט, וַיְבָאוּ הַזְּמַן לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבְּנִים.

בִּיצִים הֵם מִצַּד שֶׁל אוֹפְנִים, הָאֲפֻרוּחִים מִצַּד שֶׁל הַנְּעַר מַטְטְרוּ"ן, הַבְּנִים מִצַּד שֶׁל הַפְּסָא, שֶׁהִיא סֶכֶת שְׁלוֹם, שֶׁהִיא הַקֵּץ שֶׁל הַשְּׂכִינָה, שֶׁהֵם הָעֲלִיּוֹנָה מְקַנְנֵת בְּפִסָּא בְּשֵׁלשׁ הַסְּפִירוֹת הָעֲלִיּוֹנוֹת, הַעֲמוּד הָאֲמֻצְעִי כּוֹלֵל שְׁשׁ סְפִירוֹת, שְׁמֻנְצָנוֹת בְּמַטְטְרוּ"ן, הָאֵם הַתַּחְתּוֹנָה, מְקַנְנֵת בְּאוֹפֵן, שְׁנֵאמַר בּוֹ וְהִנֵּה אוֹפֵן אַחַד בְּאַרְץ. יְעוֹד, שְׂכִינָה מִצַּד הַפְּסָא נִקְרָאת

בְּרִשְׁתּוֹתָ דְקוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְקָלָא נְפִיק וַיִּמָּא לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבְּנִים, מִיָּד דְנִפִּיק זְכוֹר וְשִׁמּוֹר דְשַׁבַּת, וַיִּיתִי לִלְלִיא דְיוֹמָא קָמָא דְשַׁבַּתָא, קָלָא תְנִינָא נְפִיק שְׁלַח תְּשַׁלַּח.

וְתוּ פִי יִקְרָא קִין צְפוֹר לְפָנֶיךָ, דָּא סוֹפָה דְאִיהִי אִימָא עֲלָאָה, בְּכָל עֵץ, הִדָּא הוּא דְכְתִיב (ויקרא כג ז) וּלְקַחְתֶּם לָכֶם בַּיּוֹם הָרֵאשׁוֹן פְּרִי עֵץ הַדֶּר, אֲפֻרוּחִים אֵלֶיךָ שְׁבַעַת יְמֵי הַסְּכּוֹת, אוֹ בִּיצִים דְבַהוֹן עֲבָדִין שְׁבַע הַקְּפּוֹת, וְרִזָּא דְמַלְאָה נִקְבָּה תְּסוּבֵב גָּבֵר (ירמיה לא כא).

פְּרִי עֵץ הַדֶּר אִימָא תַתָּאָה, עֵץ אִיהוּ לּוֹל"ב, ל"ו ל"ב נְתִיבוֹת, דְאִיהוּ אֲתֵרוֹג, וְצָרִיף לְנַעֲנַע בֵּיהּ לְשִׁית סְטְרִין, אַרְבַּע רוֹחוֹת וַעֲיִלָּא וְתַתָּא, לְאַתְעָרָא עֲלֵיהּ ו', וְתַלְתָּ נַעֲנוּעִין לְכָל סְטְרָא סְלָקִין ח"י, וְצָרִיף אַרְבַּע זְמַנִּין ח"י, חַד בְּנִטְיִלַת לּוֹלֵב, וְתַרִּין בְּאֵנָה יי', תַרִּין אַחֲרָנִין בַּהוֹדוֹ לִי תַחֲלָה וְסוּף, וּבְאֵלֶיךָ נַעֲנוּעִין אֵינוֹן מְשִׁפִּילִין מַעֲיִלָּא לְתַתָּא לְשְׁבַעִין וְתַרִּין אוֹמְיִן, וּלְבַתֵּר דְנַצְחֵי לֹן אֲמַרִי אֲנִי וְהָ"ו הוֹשִׁיעָה נָא תַרִּין זְמַנִּין, דְאֵינוֹן וְאִ"ו מִן וְהָ"ו אֲנִי וְהָ"ו, מִן וְיִסַּע וְיִב"א וְיִ"ט, וּבַהוּא זְמַנָּא לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבְּנִים.

בִּיצִים אֵינוֹן מַסְטְרָא דְאוֹפְנִים, אֲפֻרוּחִים מַסְטְרָא דְנְעַר מַטְטְרוּ"ן, בְּנִים מַסְטְרָא דְכְרִסְיָא דְאִיהִי סֶכֶת שְׁלוֹם, דְאִיהִי קָנָא דְשְׂכִינְתָא, דְאִימָא עֲלָאָה מְקַנְנָא בְּכְרִסְיָא בְּתַלְתָּ סְפִירָן עֲלָאִין, עֲמוּדָא דְאֲמֻצְעִיתָא כְּלִיל שִׁית סְפִירָן, מְקַנְנֵן בְּמַטְטְרוּ"ן, אִימָא תַתָּאָה מְקַנְנָא בְּאוֹפֵן, דְאֲתַמַּר בֵּיהּ (יחזקאל א טו) וְהִנֵּה אוֹפֵן אַחַד בְּאַרְץ.

יְעוֹד שְׂכִינְתָא מַסְטְרָא דְכְרִסְיָא אֲתַקְרִיאת

נָשָׂר, וּמִסְטָרָא דְנַעַר יוֹנָה, וּמִסְטָרָא דְאֹפֶן צְפוּר, וְשְׂכִינְתָא דְמוֹת אָדָם לְהֵנָּה.

וְעוֹד, שְׁלַח תְּשַׁלַּח, בֵּא וּרְאֵה, יֵשׁ מְלֵאכֵי מְמַנָּה עַל הָעוֹפּוֹת, שֶׁהֵן נַפְשׁוֹת שְׁנִקְרְאוֹת צְפָרִים, וְסַנְדְּלָפוֹ"ן שְׁמוֹ. וּבִזְמַן שִׁישְׂרָאֵל מְקִימִים אֶת הַמְצִיָּה הַזֹּאת וְהָאֵם הוֹלֶכֶת מְגֻרָשֶׁת, וְהַבְּנִים צוֹעֲקִים, הוּא מְלַמֵּד זְכוּת עַל הָעוֹפּוֹת שְׁלוֹ, וְיֹאמֵר לְקָדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְהָרִי כְּתוּב כֶּף וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו, לְמַעַן גְּזֹרֶת עַל הָעוֹף הַזֶּה שְׁנִתְּגַרְשָׁה מִקְּנָהּ? וְכֵן מִסְטָרָאוֹן מְלַמֵּד זְכוּת עַל הָעוֹפּוֹת שְׁלוֹ, שֶׁהֵן רוּחוֹת שְׁפוּרְחוֹת בְּבִנֵי הָאָדָם, שְׁמֵהֶם הֵם נְשָׁמוֹת, וּמִהֶחֱדָה הֵן רוּחוֹת, וּמִהָאֹפֶן נַפְשׁוֹת, וְהֵם בְּכִרְיָאָה יִצְרָה עֲשִׂיהָ.

בְּשַׁבָּת וַיִּמֵּן טָבִין נְחִתִּין עֲלֵיהֶן נְשָׁמֹתֵין וְרוּחֵין וּנְפִשֵׁין בְּאַרְחָ אֲצִילוֹת, דְּאִינוּן רוּחָא דְקָדְשָׁא מַעֲשֵׁר סְפִירָן, וְכָל מְמַנָּה אֹלִיף זָכוּ עַל עוֹפִין דִּילִיָּה, דְּאִינוּן נְשָׁמֹתֵין דְּפִרְחִין בְּבִנֵי נָשָׂא, וּבְזִמְנָא דִּישְׂרָאֵל מְקִימִין הָאֵי פְקוּדָא, כָּל מְמַנָּה אֹלִיף זָכוּ עַל עוֹפִין דִּילִיָּה, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מַה עֲבִיד, כְּנִישׁ לְכָל חִילִין דִּילִיָּה, וְיִימָא, וְכִי (ג"א הָא) כָּל מְמַנָּה דְּעוֹפֵי דִלְתָתָא אֹלִיף זָכוּ עַל עוֹפִין דִּילִיָּה דְּמְמַנָּה עֲלֵיהֶן, וְלִית בְּכוּ מָאן דְּאֹלִיף זָכוּ עַל בְּנֵי דְּאִינוּן יִשְׂרָאֵל, בְּנֵי בְּכָרֵי יִשְׂרָאֵל, וְעַל שְׂכִינְתָא דְּאִיָּהּ בְּגִלוֹתָא, דְּקָנָא דִּילָהּ דְּאִיָּהּ יְרוּשָׁלַיִם חֲרֻבָה, וּבְנוּי בְּגִלוֹתָא תַּחַת יַד אֲדוּנִים קָשִׁין אֹמִינִין דְּעֲלָמָא, וְלִית מָאן דְּבַעֵי עֲלֵיהֶן רַחֲמֵי, וְיֹלִיף זָכוּ עֲלֵיהֶן, בְּהָהוּא זְמַנָּא צְוּחַ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְאָמַר (ישעיה מח יא) לְמַעַנִי לְמַעַנִי אַעֲשֵׂה, וְאַעֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמִי (יחזקאל כ יד), וּבְדָא יִתְעַר רַחֲמֵי עַל שְׂכִינְתֵיהּ וְעַל בְּנוּי בְּגִלוֹתָא. אַעֲשֵׂה, וְאַעֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמִי. וְכֵהָּ יִתְעוֹרְרוּ רַחֲמִים עַל שְׂכִינְתוֹ וְעַל בְּנוּי בְּגִלוֹת.

נָשָׂר, וּמִסְטָרָא דְנַעַר יוֹנָה, וּמִסְטָרָא דְאֹפֶן צְפוּר, וְשְׂכִינְתָא דְמוֹת אָדָם לְהֵנָּה.

וְעוֹד שְׁלַח תְּשַׁלַּח תָּא חֲזִי מְלֵאכֵא אִית דְּמְמַנָּה עַל עוֹפִין, דְּאִינוּן נַפְשֵׁין דְּאִתְקְרִיאוּ צְפָרִין, וְסַנְדְּלָפוֹ"ן שְׁמִיָּה, וּבְזִמְנָא דִּישְׂרָאֵל מְקִימֵי הָאֵי פְקוּדָא, וְאִזְלַת אִימָא מִתְתַּרְכָּא, וּבְנִין צְוּחִין, אִיְהוּ אֹלִיף זָכוּ עַל עוֹפִין דִּילִיָּה, וְיִימָא לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְהָא כְּתִיב בְּךָ (תהלים קמה ט) וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו, אִמָּאֵי גְזִירִית עַל הָאֵי עוֹפָא דְּאִתְתַּרְכַּת מְקִינָה, וְכֵן מִסְטָרָאוֹן אֹלִיף זָכוּ עַל עוֹפִין דִּילִיָּה, דְּאִינוּן רוּחִין דְּפִרְחִין בְּבִנֵי נָשָׂא, דְּמִפְרְסִיא אִינוּן נְשָׁמֹתֵין, וּמִהָאֵי חֲיָה רוּחִין, וּמִאֹפֶן נַפְשֵׁין, וְאִינוּן בְּכִרְיָאָה יִצְרָה עֲשִׂיהָ.

בְּשַׁבָּת וַיִּמֵּן טָבִין נְחִתִּין עֲלֵיהֶן נְשָׁמֹתֵין וְרוּחֵין וּנְפִשֵׁין בְּאַרְחָ אֲצִילוֹת, דְּאִינוּן רוּחָא דְקָדְשָׁא מַעֲשֵׁר סְפִירָן, וְכָל מְמַנָּה אֹלִיף זָכוּ עַל עוֹפִין דִּילִיָּה, דְּאִינוּן נְשָׁמֹתֵין דְּפִרְחִין בְּבִנֵי נָשָׂא, וּבְזִמְנָא דִּישְׂרָאֵל מְקִימִין הָאֵי פְקוּדָא, כָּל מְמַנָּה אֹלִיף זָכוּ עַל עוֹפִין דִּילִיָּה, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מַה עֲבִיד, כְּנִישׁ לְכָל חִילִין דִּילִיָּה, וְיִימָא, וְכִי (ג"א הָא) כָּל מְמַנָּה דְּעוֹפֵי דִלְתָתָא אֹלִיף זָכוּ עַל עוֹפִין דִּילִיָּה דְּמְמַנָּה עֲלֵיהֶן, וְלִית בְּכוּ מָאן דְּאֹלִיף זָכוּ עַל בְּנֵי דְּאִינוּן יִשְׂרָאֵל, בְּנֵי בְּכָרֵי יִשְׂרָאֵל, וְעַל שְׂכִינְתָא דְּאִיָּהּ בְּגִלוֹתָא, דְּקָנָא דִּילָהּ דְּאִיָּהּ יְרוּשָׁלַיִם חֲרֻבָה, וּבְנוּי בְּגִלוֹתָא תַּחַת יַד אֲדוּנִים קָשִׁין אֹמִינִין דְּעֲלָמָא, וְלִית מָאן דְּבַעֵי עֲלֵיהֶן רַחֲמֵי, וְיֹלִיף זָכוּ עֲלֵיהֶן, בְּהָהוּא זְמַנָּא צְוּחַ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְאָמַר (ישעיה מח יא) לְמַעַנִי לְמַעַנִי אַעֲשֵׂה, וְאַעֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמִי (יחזקאל כ יד), וּבְדָא יִתְעַר רַחֲמֵי עַל שְׂכִינְתֵיהּ וְעַל בְּנוּי בְּגִלוֹתָא.

אַעֲשֵׂה, וְאַעֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמִי. וְכֵהָּ יִתְעוֹרְרוּ רַחֲמִים עַל שְׂכִינְתוֹ וְעַל בְּנוּי בְּגִלוֹת.

קם רבי אלעזר ואמר, והא קדם דגלו ישראל  
ושכינתא, במאי הוּוּ מקיימין שלוח הקן,  
אמר ליה רבי שמעון, ברי, בגין לאתערא  
רחמין על אינון נפשין ורוחין ונשמתין, דהוּוּ  
אזלין בגלותא בגלגולא מתתרכין מגופיהון  
דאתחברו, דעלייהו אתמר דקודשא בריך הוא  
הוה בונה עלמין ומחריבין, דאשתארו חרבין  
גופיהון מנייהו, ומניעו דברכאן לעילא גרים  
ונהר יחרב ויבש, והכי אוקמוהו אתחרב בית  
ראשון והארץ היתה תהו ובהו. (דף נג  
ע"ב) אתחרב בית שני וחשף על פני תהום,  
ובגין אלין נשמתין דאתבריו קדם דאתברי  
עלמא ולית לון גופין, בגין לאתערא רחמי  
עליהו, הוּוּ מקיימי האי פקודא, אמר ליה,  
אבא, אם פן תלמיד חכם דאיהו מסטרא  
דמחשבה, דאתמר ביה ישראל עלה במחשבה  
ליפראות, האי אורייתא איהי פן לתלמיד  
חכם, אם פן אתתא דילה אמאי צריכא יבום,  
דהא לא שוּוּ אפרשותא מארי מתניתין  
לתלמידי חכמים משאר בני נשא, אמר ליה,  
ברי, ודאי צריכה יבום, לאלין נשמתין דאזלין  
ערטילאין משיית יומי בראשית.  
אמר ליה, והא פתיב (ויקרא כז ע) לא יחליפנו  
ולא ימיר אתו וגומר, וכי האי אתתא  
דאיהי קדש קדשין, תהא קינא למאן דלאו  
איהו ממינה, דהא פתיב (בראשית א כד) תוצא  
הארץ נפש חיה למינה, ולית לה הרפכה אלא  
ממינה, אמר ליה, בני, גלגולין אינון רזא  
דחרכבה, פגון מאן דמרפיב אילנא דלאו איהו  
מיניה באילנא אחרא, פגון מאן דמרפיבין  
אלנין דא בדא, אבל עקרא דאם המר ימירנו,  
צריך דיהא קדש בקדש, דאילנא אית מסטרא  
צריך שיהיה קדש בקדש, שיש עץ מצד הטמאה שהוא רע,

קם רבי אלעזר ואמר: והרי קדם  
שגלו ישראל והשכינה, במה  
היו מקיימים שלוח הקן? אמר  
לו רבי שמעון: בני, כדי לעורר  
רחמים על אותן נפשות ורוחות  
ונשמות שהיו הולכות בגלות  
בגלגול, מגרשות מגופיהם  
שנחברו, שעליהם נאמר  
ש'הקדוש ברוך הוא היה בונה  
עולמות ומחריבן, שנשארו  
חרבות גופותיהם מהם, ומניעת  
הפרכות למעלה גרמה, ונהר  
יחרב ויבש. וכך פרשוהו, נחרב  
בית ראשון - והארץ היתה תהו  
ובהו. נחרב בית שני - וחשף על  
פני תהום. ובשביל הנשמות  
הללו שנבראו קדם שנברא  
העולם ואין להם גופות, כדי  
לעורר עליהם רחמים היו  
מקיימים את המצוה הזו. אמר  
לו: אבא, אם פן, תלמיד חכם  
שהוא מצד המחשבה, שנאמר  
בו 'ישראל עלה במחשבה  
להפראת, התורה הזו היא בן  
לתלמיד חכם, אם פן, למה  
אשתו צריכה יבום, שהרי לא  
שמו הבדל בעלי המשנה בין  
תלמידי חכמים לשאר בני אדם?  
אמר לו: בני, היא ודאי צריכה  
יבום לנשמות הללו שהולכות  
ערטילאיות מששת ימי  
בראשית.  
אמר לו: והרי כתוב לא יחליפנו  
ולא ימיר אתו וגומר, וכי האשה  
הזו, שהיא קדש קדשים, תהיה קן  
למי שאינו ממינה, שהרי כתוב תוצא  
הארץ נפש חיה למינה, ואין לה  
הרפכה אלא ממינה? אמר לו:  
בני, הגלגולים הם סוד של  
הרפכה, כמו מי שמרפיב עץ  
שאינו מינו בעץ אחר, כמו מי  
שמרפיבים עצים זה עם זה,  
אבל העקר של אם המר ימירנו,  
ובשבילו נאמר לא ימיר אתו טוב

דְּמַסְאָבוּ דְאִיהוּ רַע, וּבְגִינִיָּה אֲתָמֵר (ויקרא כז)  
 (י) לֹא יִמִּיר אֶתּוֹ טוֹב בְּרַע אִו רַע בְּטוֹב, דְּהָאִי  
 אִיהוּ רְזָא דְצַדִּיק וְרַע לֹו רְשָׁע וְטוֹב לֹו,  
 אָבֵל (שם לג) אִם הִמֵּר יִמִּירֵנּוּ, וְהִיָּה הוּא  
 וְתִמְוֵרְתּוֹ יִהְיֶה קִדְשׁ, וּבְדָא מְרַפְיָבִין קִדְשׁ  
 בְּקִדְשׁ, וּמְקַבְּלִין דִּין מִן דִּין, וְרְזָא דְמַלְאָה (שמות  
 כו ד) מְקַבְּלִית הַלְּלָאֵת, וּמִין בְּמִינוּ הָאִי אִיהוּ  
 צַדִּיק וְטוֹב לֹו, וְכֹד הֵהִיא נִשְׁמַתָּא דְאִיהִי קִדְשׁ  
 לֹא אֲשַׁפְּחַת מִינָהּ, אֲתָמֵר בְּהָ (בראשית ח ט) וְלֹא  
 מְצָאָה הַיּוֹנָה מְנוּחַ לְכַף רַגְלָהּ.

וְהָכִי רְזָא דְקֵן צְפוֹר, דְּאֲתָמֵר בְּהָ (דברים כב)  
 (י) שְׁלַח תְּשַׁלַּח אֶת הָאֵם, וְאִזְלָא מְנַדְרָא  
 מִן קִנְיָה, וְהֵן כָּל אֱלֹהִי יַפְעֵל א"ל פְּעַמִּים שְׁלֹשׁ  
 עִם גָּבֵר (איוב לג כט), לְקַבֵּל תְּלַת שְׁלוּחִים דִּיּוֹנָה,  
 וְכֹד אֲשַׁפְּחַת אֲתֵר לְשִׂרְיָא תַּמָּן, אֲתָמֵר  
 בְּהָ (בראשית ח יב) וְלֹא יִסְפָּה שׁוּב אֶלְיוּ עוֹד, לְמִיתִי  
 זְמַנָּא אַחְרָא בְּהִרְפָּכָה.

וּבְגִין דָּא שְׁלוּחַ הֵקֵן בְּכָל עוֹפִין קְדִישִׁין אִיהוּ,  
 וְלֹא בְּמַסְאָבִין, דְּאֵנוּן נִשְׁמַתִּין דְּאִזְלִין  
 מִתְתַּרְכִּין, לְאֲתַעְרָא רַחֲמֵי עַלְיֵיהוּ, וּמָה כְּתִיב  
 בְּהוּ (תהלים פד ד) גַּם צְפוֹר מְצָאָה בֵּית דָּא גְּלַגּוּלָא  
 קְדַמָּא דְאִיהִי נַפְשׁ, וְדָרוֹר קֵן לָהּ דָּא גְּלַגּוּלָא  
 תְּנַיִנָא דְרוּחָא, אֲשֶׁר שְׁתָּה אֲפְרוּחִיָּה דָּא  
 גְּלַגּוּלָא תְּלִיתָאָה דְנִשְׁמַתָּא, וּבְגִין דָּא שְׁלַח  
 תְּשַׁלַּח לְקַבֵּל נַפְשׁ וְרוּחַ, אֶת הָאֵם לְרַבּוֹת  
 נִשְׁמַתָּא, דְּאֲתָמֵר בְּהָ (ישעיה נ א) וּבְפִשְׁעֵיכֶם  
 שְׁלַחַה אֲמַכֶּם, אֶת הָאֵם, אֶת אֲתָא לְרַבּוֹת  
 גְּלַגּוּלָא תְּלִיתָאָה.

וּבְגִין דָּא מָאן דְּמְקַבְּלִין אוֹשְׁפִיזִין, דְּאִינוּן  
 נִשְׁמַתִּין יְתֵרִין, דְּאִינוּן מְרַפְיָבִין עַלְיֵיהוּ  
 בְּעַרְבֵי שַׁבַּת, בְּאֲנַפִּין צְהוּבִין בְּחֻדְוָה בְּעֵנוּגָא  
 בְּהָאִי עֲלֵמָא, כֹּד נִשְׁמַתָּא וְרוּחָא וְנַפְשָׁא נַפִּיק  
 מִן גּוֹפִיָּה מֵהָאִי עֲלֵמָא, הָכִי מְקַבְּלִין לֹוּן בְּעֲלֵמָא דְאֲתִי, וְאֲתָמֵר בְּהוּן גַּם

בְּרַע אִו רַע בְּטוֹב, שְׁזָהוּ סוּד שֶׁל  
 צַדִּיק וְרַע לֹו רְשָׁע וְטוֹב לֹו, אָבֵל  
 אִם הִמֵּר יִמִּירֵנּוּ, וְהִיָּה הוּא  
 וְתִמְוֵרְתּוֹ יִהְיֶה קִדְשׁ, וּבְזֵה  
 מְרַפְיָבִים קִדְשׁ בְּקִדְשׁ וּמְקַבְּלִים  
 זֵה מִזֵּה, וְסוּד הַדְּבָר - מְקַבְּלִית  
 הַלְּלָאֵת, וּמִין בְּמִינוּ זֵהוּ צַדִּיק  
 וְטוֹב לֹו, וּכְשִׂאוֹתָהּ נִשְׁמָה,  
 שְׁהִיא קִדְשׁ, אִינָה מוֹצֵאת אֶת  
 מִינָהּ, נֹאמֵר בְּהָ וְלֹא מְצָאָה  
 הַיּוֹנָה מְנוּחַ לְכַף רַגְלָהּ.

וְכֹד סוּד שֶׁל קֵן צְפוֹר, שְׁנֹאמֵר  
 בְּהָ שְׁלַח תְּשַׁלַּח אֶת הָאֵם,  
 וְהוֹלֵכַת נוֹדְדַת מְקַנְיָה, וְהֵן כָּל  
 אֱלֹהִי יַפְעֵל א"ל פְּעַמִּים שְׁלוֹשׁ  
 עִם גָּבֵר, כְּנֹגֵד שְׁלֹשָׁה שְׁלוּחִים  
 שֶׁל הַיּוֹנָה, וּכְשִׂמוֹצֵאת מְקוֹם  
 לְשִׁרוֹת שָׁם, נֹאמֵר בְּהָ וְלֹא יִסְפָּה  
 שׁוּב אֶלְיוּ עוֹד. לְהִבְיָא זְמַן אַחַר  
 בְּהִרְפָּכָה.

וּמִשּׁוּם כִּף שְׁלוּחַ הֵקֵן הוּא בְּכָל  
 הָעוֹפוֹת הַקְּדוּשִׁים, וְלֹא  
 בְּטַמְאִים, שְׁהֵם נִשְׁמוֹת  
 שְׁהוֹלְכוֹת מְגִרְשׁוֹת, לְעוֹרֵר  
 עַלְיֵיהֶם רַחֲמִים. וּמָה כְּתוּב  
 בְּהֵם? גַּם צְפוֹר מְצָאָה בֵּית - זֵהוּ  
 גְּלַגּוּל רֵאוּן שְׁהוּא נַפְשׁ, וְדָרוֹר  
 קֵן לָהּ - זֵהוּ הַגְּלַגּוּל הַשְּׁנִי שֶׁל  
 הַרוּחַ, אֲשֶׁר שְׁתָּה אֲפְרוּחִיָּה -  
 זֵהוּ גְּלַגּוּל שְׁלִישִׁי שֶׁל הַנִּשְׁמָה,  
 וּמִשּׁוּם זֵה שְׁלַח תְּשַׁלַּח, כְּנֹגֵד  
 נַפְשׁ וְרוּחַ. אֶת הָאֵם, לְרַבּוֹת  
 הַנִּשְׁמָה, שְׁנֹאמֵר בְּהָ וּבְפִשְׁעֵיכֶם  
 שְׁלַחַה אֲמַכֶּם. אֶת הָאֵם, אֶת כָּא  
 לְרַבּוֹת גְּלַגּוּל שְׁלִישִׁי.

וּמִשּׁוּם זֵה, מִי שְׁמְקַבְּלִים  
 אוֹרְחִים, שְׁהֵם נִשְׁמוֹת יְתֵרוֹת  
 שְׁהֵם מְרַפְיָבִים עַלְיֵיהֶם בְּעַרְבֵי  
 שַׁבַּת, בְּפָנִים צְהוּבוֹת, בְּשִׂמְחָה  
 וּבְעֵנֵג בְּעוֹלָם הַזֵּה, כְּשֶׁהַנִּשְׁמָה  
 וְהַרוּחַ וְהַנַּפְשׁ יוֹצְאוֹת מִן הַגּוּף  
 מֵהָעוֹלָם הַזֵּה, כִּף מְקַבְּלִים אוֹתָם

מִן גּוֹפִיָּה מֵהָאִי עֲלֵמָא, הָכִי מְקַבְּלִין לֹוּן בְּעֲלֵמָא דְאֲתִי, וְאֲתָמֵר בְּהוּן גַּם



בְּעוֹלָם הַבַּי, וְנֹאמַר בְּהֵם גַּם  
צְפוּר מְצָאָה בֵּית וְכוּ'. אֲשֶׁרִי  
הוּא מִי שְׁמֻקְבֵּל אוֹרְחִים בְּרִצּוֹן  
שְׁלָם, כְּאֵלּוּ מֻקְבֵּל פְּנֵי שְׂכִינָה,  
שְׁבַמְדָּה שְׁאָדָם מוֹדֵד בְּה  
מוֹדְדִים לוֹ. בֵּא רַבִּי אֲלֵעֶזֶר בְּנוֹ  
וְנִשְׁק יָדָיו, וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לוֹ כֹּל  
הַחֲבֵרִים וְאָמְרוּ לוֹ: אֵלּוּ לֹא  
כִּאֲנוּ לְעוֹלָם אֲלֵא לְשִׁמְעַ

הַדְּבָרִים הַלְלוּ - דִּי.

בֵּין כֶּף הָרִי אֲלֵיהוּ יוֹרֵד מִלְּמַעְלָה  
עִם כַּמָּה חִילוֹת שֶׁל נִשְׁמוֹת  
וְכַמָּה מְלָאכִים סְבִיב, וְהַשְׂכִּינָה  
הָעֲלִינָה מְעַטֶּרֶת עַל כָּלָם, כְּתֹר  
בְּרֹאשׁ שֶׁל כָּל צְדִיק. בְּאוֹתוֹ זְמַן  
הַתְּעוּרָר קוֹל בְּעֵץ שְׁלִמְעֵלָה  
בְּנִגּוֹן, וְכַמָּה עוֹפוֹת שֶׁל נִשְׁמוֹת  
שׁוֹרוֹת שֵׁם בְּעַנְפִים שְׁלוֹ. זֶהוּ  
שְׁכֵתוֹב גְּדֹל הָאֵילָן וּמַתְחַזֵּק  
וְכוּ', וַיֹּאמֶר: כֵּן, רַבִּי רַבִּי אַתָּה,  
אַתָּה הוּא עֵץ שְׁגִדוֹל וְתִקְיָה  
בַּתּוֹרָה, בְּעַנְפִים שְׁלֶךְ, שֶׁהֵם  
אֵיבָרִים קְדוּשִׁים, כַּמָּה עוֹפוֹת  
שׁוֹרִים שֵׁם, שְׁנִשְׁמוֹת קְדוּשׁוֹת  
כְּמוֹ שְׁלִמְעֵלָה, שְׁנֹאמַר בּו  
וּבְעַנְפָיו קִנְּנוּ עוֹפוֹת הַשָּׁמַיִם,  
וְכַמָּה בְּנֵי אָדָם לְמִטָּה יַתְּפַרְנְסוּ  
מִהַחֲבוּר הַזֶּה שְׁלֶךְ, כְּשִׁיתְּגַלֶּה  
לְמִטָּה בְּדוֹר הָאֲחֵרוֹן בְּסוּף  
הַיָּמִים, וּבְגִלְלוּ וּקְרִאתֶם דְּרוֹר  
בְּאֶרֶץ וּגּוֹמֵר.

פְּתַח אֲלֵיהוּ וְאָמַר: כְּשִׁיוֹצֵאת  
שְׁבַת וַיָּמִים טוֹבִים, וַיִּשְׂרָאֵל הֵם  
תַּחַת מְמֻשְׁלָת סַמְא"ל וְשִׁבְעִים  
מְמַנִּים וְדוּחֻקִים אֶת יִשְׂרָאֵל, קוֹל  
יוֹצֵא מִהַשָּׁמַיִם אֵלָיו, וַיֹּאמֶר כֶּךָ,  
יִרְ"א בִּשְׁ"ת, וְזֶה בְּרֹאשִׁית, תְּהִיָּה  
לְךָ בּוֹשָׁה מִן הַשָּׁמַיִם, וְזֶה

(בְּרֹאשִׁית).

תְּקוּן שְׁבִיעִי

בְּרֹאשִׁית יִרְ"א בִּשְׁ"ת, אוֹי לוֹ  
לְסַמְא"ל, כְּשִׁיבֵא הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ  
וּמְשַׁבְּעִים הָאֲמוֹת וּמֵהַמְּמַנִּים שְׁלֵהֶם

צְפוּר מְצָאָה בֵּית וְכוּ', זַפְּאָה אֵיהוּ מֵאֵן דְּמֻקְבֵּל  
אוֹרְחִין בְּרַעְוֵי שְׁלָים, כְּאֵלּוּ מֻקְבֵּל אֲנִפִּי  
שְׂכִינְתָא, דְּבַמְדָּה דְּמֹדֵד בְּרִ נֶשׁ בְּה מוֹדְדִין  
לִיָּה, אַתָּא רַבִּי אֲלֵעֶזֶר בְּרִיָּה וְנִשְׁיָק יָדָיו,  
וְאִשְׁתַּחֲוּוּ לִיָּה כֹּל חֲבֵרֵיא, וְאָמְרוּ לִיָּה, אֵילּוּ  
לֹא אַתִּינָא לְעֵלְמָא אֲלֵא לְמִשְׁמַע מְלִין אֵלִין  
דִּי.

אֲדַהְבִּי הָא אֲלֵיהוּ קֵא נַחִית מְעִילָא, בְּכַמָּה  
חִיילִין דְּנִשְׁמַתִּין, וְכַמָּה מְלָאכֵיא  
סוּחְרִנִּיה, וְשְׂכִינְתָא עֲלָאָה עֲטֶרָה עַל כְּלָהּ,  
כְּתֹר בְּרִישׁ כָּל צְדִיק, בְּהֵהוּא זְמַנָּא קָלָא אַתְעַר  
בְּאֵילָנָא דְלְעִילָא בְּנִגּוֹנָא, וְכַמָּה עוֹפִין  
דְּנִשְׁמַתִּין שְׂרִיין תְּמָן בְּעַנְפּוֹי, הֵדָא הוּא  
דְּכַתִּיב (דְּנִיאל ד' ח) רַבָּה אֵילָנָא וְתִקְיָה וְכוּ', וַיִּימָא  
הַכִּי, רַבִּי רַבִּי אַנְתָּ הוּא אֵילָנָא דְרַבָּה וְתִקְיָה  
בְּאוֹרֵייתָא, בְּעַנְפִין דִּילָךְ דְּאֵינּוֹן אֲבָרִין  
קְדִישִׁין, כַּמָּה עוֹפִין שְׂרִיין תְּמָן, דְּנִשְׁמַתִּין  
קְדִישִׁין כְּגוֹוֹנָא דְלְעִילָא, דְאַתְמַר בִּיָּה (ש' ט)  
וּבְעַנְפוֹהִי יְדוּרָן צְפִירֵי שְׁמֵיא, וְכַמָּה בְּנֵי נֶשׂא  
לְתַתָּא יַתְּפַרְנְסוּן מֵהָאֵי (ד' קכד ע"א) חֲבוּרָא דִּילָךְ,  
כַּד יַתְּגַלִּי לְתַתָּא בְּדָרָא בְּתַרְאָה בְּסוּף יוֹמֵיא,  
וּבְגִינִיָּה (וַיִּקְרָא כה"י) וּקְרִאתֶם דְּרוֹר בְּאֶרֶץ וּגּוֹמֵר.  
פְּתַח אֲלֵיהוּ וְאָמַר, כַּד נִפְיָק שְׁבַתָּא וַיּוֹמִין  
טְבִין, וַיִּשְׂרָאֵל אֵינּוֹן תַּחֲוֹת מְמֻשְׁלָה  
דְּסַמְא"ל וְשִׁבְעִין מְמַנִּין, וְדַחֲקִין לְיִשְׂרָאֵל,  
קָלָא נִפְיָק מִן שְׁמֵיא לְגַבִּיָּה, וַיִּימָא הַכִּי, יִרְ"א  
בִּשְׁ"ת, וְדָא בְּרֹאשִׁית, יְהֵא לָךְ פְּסוּפָא מִן  
שְׁמֵיא, וְדָא (בְּרֹאשִׁית).

תְּקוּנָא שְׁבִיעָאָה

בְּרֹאשִׁית יִרְ"א בִּשְׁ"ת, וַיּוֹי לִיָּה לְסַמְא"ל, כַּד  
קוֹדֶשׂא בְּרִיךְ הוּא יִתִּי לְמַפְרָק  
לְשְׂכִינְתָא וּלְיִשְׂרָאֵל בְּנֵהָא, וְתַבַּע מְנִיָּה  
הוּא לְפָדוֹת אֶת הַשְׂכִּינָה וְאֶת יִשְׂרָאֵל בְּנִיָּה, וְתוֹבַע מְמַנּוּ וּמְשַׁבְּעִים הָאֲמוֹת וּמֵהַמְּמַנִּים שְׁלֵהֶם

כָּל הַצָּרוֹת שֶׁהֵצִיקוּ לְיִשְׂרָאֵל בְּגִלוֹת, מִשּׁוֹם שֶׁלִּפְנֵי שְׁגָלוֹ יִשְׂרָאֵל גָּלָה לוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שִׁיְהִי עֲתִידִים יִשְׂרָאֵל לְהִיּוֹת תַּחַת שְׁעִבּוּדָם (לְצֵאת מִתַּחַת שְׁעִבּוּדָם), וְהָרָאָה לוֹ וּלְשִׁבְעִים הַמְּמַנִּים שֶׁתַּחַת יָדוֹ אֵת שְׂכָרָם, אִם הֵיוּ מְכַבְּדִים יָם אֵת יִשְׂרָאֵל בְּגִלוֹת. זֶהוּ שְׁכָתוּב וַיְבָרֶךְ יְהוָה אֶת בֵּית הַמִּצְרִי בְּגִלְלַל יוֹסֵף. וְהוּא וְהַמְּמַנִּים שְׁלוֹ לֹא עוֹשִׂים לָהֶם כְּבוֹד, אֲלֵא עוֹשִׂים בָּהֶם וּבִשְׂכִינָה קְלוֹן, שְׂאוֹמְרִים לָהֶם כָּל הַיּוֹם אִיֵּה אֱלֹהֵי־יָ, וּמִשּׁוֹם זֶה יוֹצֵא קוֹל אֵלָיו כָּל יוֹם מִן הַשָּׁמַיִם וְאוֹמֵר יר"א בִּשְׁמַיִת, תְּהִיָּה לָךְ בּוֹשָׁה מִן הַשְּׂכִינָה. יר"א שָׁמַיִם, תְּהִיָּה לָךְ בּוֹשָׁה מִהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא שָׁמַיִם. זֶהוּ שְׁכָתוּב וְאַתָּה תִּשְׁמַע הַשָּׁמַיִם, וְזֶה (בְּרֵאשִׁית).

תקון שמיני

בְּרֵאשִׁית, ש' שָׁמַיִם, (יר"א שְׁמַיִם), יר"א בִּי"ת שְׁלוֹ, שֶׁהוּא רֵא"ש בִּי"ת, פָּחַד מִמֶּנּוּ בְּבֵיתוֹ, זֶהוּ בְּרֵאשִׁית. וְהוּא וְהַמְּמַנִּים שְׁלוֹ לֹא פָּחַדוּ מִמֶּנּוּ וְהַחֲרִיבוּ בֵּיתוֹ, בֵּית רֵאשׁוֹן וּבֵית שְׁנִי, וּמִשּׁוֹם זֶה וְחִפְּרָה הִלְבְּנָה, שֶׁהִיא נַחֲשׁ אֵשֶׁת זְנוּנִים, וּבּוֹשָׁה הַחֲמָה, שֶׁהִיא גִּיהֶנֶם, שְׁנַחֲשׁ אֵשֶׁת זְנוּנִים הַחֲרִיבָה אֶת בֵּית הַשְּׂכִינָה, וְחֲמָה, שֶׁהִיא גִּיהֶנֶם, סֵם הַמּוֹת, שֶׁרָפָה אֶת הַהִיכָל.

וּבִזְמַן שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִבְנֶה אוֹתָם כְּמוֹ מִקְדָּם, זֶהוּ שְׁכָתוּב בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם יְהוָה, בְּאוֹתוֹ זְמַן וְחִפְּרָה הִלְבְּנָה וּבּוֹשָׁה הַחֲמָה, אֵימָתִי? בְּזְמַן שֶׁפִּי מְלֻךְ יְהוָה צָבָאוֹת, שֶׁהַבְּנִין הִרְאִישׁוֹן נַעֲשֶׂה עַל יְדֵי אָדָם, וּמִשּׁוֹם כֶּךָ שֶׁלְטוֹ עֲלֵיהֶם, מִשּׁוֹם שְׂאֵם יְהוָה לֹא יִבְנֶה בֵּית שׂוֹא

וּמִשְׁבָּעִין אוֹמֵין וּמִמְמַנֵּן דִּילְהוֹן, כָּל עָאקוּ דְעָאקוּ לְיִשְׂרָאֵל בְּגִלוֹתָא, בְּגִין דְקָדָם דְגָלוּ יִשְׂרָאֵל, גָּלִי לִיָּה קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, דְהוּוּ עֲתִידִין יִשְׂרָאֵל לְמַהוּי תַּחַת שְׁעִבּוּדֵיהוּ, (ס"א לְמַפֵּק מִתַּחַת שְׁעִבּוּדֵיהוּ), וְאַחֲזִי לִיָּה וּלְשִׁבְעִין מְמַנֵּן דְתַחַת יְדֵיהּ, אַגְרָא דְלְהוֹן אִי הוּוּ אוֹקְרִין לְיִשְׂרָאֵל בְּגִלוֹתָא, הָדָא הוּא דְכָתִיב (בְּרֵאשִׁית לט) וַיְבָרֶךְ יי' אֶת בֵּית הַמִּצְרִי בְּגִלְלַל יוֹסֵף, וְאִיהוּ וּמְמַנֵּן דִּילִיָּה לֹא עֲבָדִין לְהוֹן יְקָרָא, אֲלֵא עֲבָדִין בְּהוֹן וּבִשְׂכִינְתָא קְלָנָא, דְאִמְרִין לוֹן כָּל יוֹמָא אִיֵּה אֱלֹהֵי־יָ, וּבְגִין דָּא קָלָא נְפִיק לְגַבִּיָּה כָּל יוֹמָא מִן שְׁמַיָּא, וְאוֹמֵר יר"א בִּשְׁמַיִת, יְהֵא לָךְ כְּסוּפָא מִן שְׂכִינְתָא, יר"א שָׁמַיִם יְהֵא לָךְ כְּסוּפָא מִקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא דְאִיהוּ שָׁמַיִם, הָדָא הוּא דְכָתִיב (מְלָכִים א ח לב) וְאַתָּה תִּשְׁמַע הַשָּׁמַיִם, וְדָא (בְּרֵאשִׁית).

תקונא תמינאה

בְּרֵאשִׁית, ש' שָׁמַיִם, (יר"א שְׁמַיִם), יר"א בִּי"ת דִּילִיָּה, דְאִיהוּ רֵא"ש בִּי"ת, דְחִיל לִיָּה בְּבֵיתִיהּ, דָּא הוּא בְּרֵאשִׁית, וְאִיהוּ וּמְמַנֵּן דִּילִיָּה לֹא דְחִילוּ מִנִּיהּ, וְחֲרִיבוּ בֵּיתִיהּ בֵּית רֵאשׁוֹן וּבֵית שְׁנִי, וּבְגִין דָּא (ישעיהו כד) וְחִפְּרָה הִלְבְּנָה דְאִיהִי נַחֲשׁ אֵשֶׁת זְנוּנִים, וּבּוֹשָׁה הַחֲמָה דְאִיהִי גִיהֶנֶם, דְנַחֲשׁ אֵשֶׁת זְנוּנִים חֲרִיבַת בֵּיתָא דְשְׂכִינְתָא, וְחֲמָה דְאִיהִי גִיהֶנֶם סֵם הַמּוֹת אוֹקִידַת הִיכְלָא.

וּבְזְמַנָּא דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא בְּנִי לוֹן כְּמִלְקָדְמִין, הָדָא הוּא דְכָתִיב (תהלים קמז ב) בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַם יי', בְּהוּא זְמַנָּא וְחִפְּרָה הִלְבְּנָה וּבּוֹשָׁה הַחֲמָה (ישעיהו כד כג), אֵימָתִי, בְּזְמַנָּא דְכִי מְלֻךְ יי' צְבָאוֹת, דְבְּנִינָא קְדַמָּא אֲתַעְבִּיד עַל יְדָא דְבֵר נֶשׁ, וּבְגִין דָּא שְׁלִיטוּ עֲלֵיהוּ, בְּגִין (תהלים קכו א) דָּאֵם יי' לֹא יִבְנֶה בֵּית

עֲמְלוּ בּוֹנֵי בּוֹ, וּמְשׁוּם שְׁהַבְנִין  
הָאֲחֵרוֹן יְהִי עַל יְדֵי הַקְדוּשׁ  
בְּרוּךְ הוּא - יִתְקַיֵּם, וְעַל זֶה אָמַר  
הַכְּתוּב, גְּדוֹל יְהִי כְבוֹד הַבַּיִת  
הַזֶּה הָאֲחֵרוֹן מִן הָרֵאשׁוֹן.

וּבְאִתּוֹ זְמַן שִׁיבְנָה הַבְּנִין עַל יְדֵי  
הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְמַעַלְהָ  
וּלְמַטָּה, נֹאמַר בְּשִׁכְנָה הַעֲלִינָה  
וְהַתְחַתְּנוּנָה, וְהָיָה אוֹר הַלְּבָנָה  
כְּאוֹר הַחֲמָה, וְחִפְרָה הַלְּבָנָה  
וּכבוּשָׁה הַחֲמָה, שְׁהֵם הַנְּקֻבוֹת  
שֶׁל סַמָּא"ל, וּמְשׁוּם שְׁלֹא פָּחַד  
סַמָּא"ל מִהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא,  
שֶׁהוּא שְׁמַיִם, וּבֵת זּוּגוּ לֹא  
פָּחַדָּה מִשְׁכִּינְתּוֹ, שֶׁהִיא הָאָרֶץ,  
נֹאמַר בְּהֵם, כִּי שְׁמַיִם כְּעֵשֶׂן  
נִמְלָחוּ וְהָאָרֶץ כְּפָגַד תְּבַלָּה, הוּא  
סַמָּא"ל וּבֵת זּוּגוּ.

תקון תשיעי

בְּרֵאשִׁית, יִרְ"א שְׁפִ"ת, שְׁהִיא  
שְׁכִינָה, שְׁעָלֶיהָ נֹאמַר מַחְלְלֶיהָ  
מוֹת יוּמַת, שְׁנִכְנְסוּ אוֹיְבִים  
בְּחֻלְלֵהּ שְׁלָה, שֶׁהוּא קֹדֶשׁ  
קֹדְשִׁים, וְנֹאמַר בְּהֵם אֵת מִקְדָּשׁ  
יְהוָה טַמָּא, חֻלְלֵהּ מִמְּלָכָה  
וְשָׂרִיָּה, וְשִׁפְחָה נִכְנְסַת בְּמִקּוּם  
הַגְּבִירָה, שְׁהִיא נֹדָה שִׁפְחָה גוֹיָה  
זוֹנָה, וְטַמָּאָה אֵת מִקּוּמָהּ, שְׁשֵׁם  
הַיְתָה מְנוּחַת הַשְׁכִּינָה, וְקוֹל הָיָה  
יורֵד וְאוֹמֵר, יִרָא שַׁבַּת, וְהִיא לֹא  
עֲשֵׂתָה כֵּן, אֶלֶּא חֻלְלֵהּ מִמְּלָכָה  
וְשָׂרִיָּה, וּבְרַחֲמֵי הַשְׁכִּינָה מִשָּׁם.  
בְּאוֹתוֹ זְמַן שִׁחְקוֹ עַל מִשְׁבַּתֶּיהָ,  
וְאָמְרָה הַשִּׁפְחָה, לֹא זֶה כְּמוֹ  
שֶׁעֲשֵׂתָה שָׂרִי לְשִׁפְחָתָה. זֶהוּ  
שְׁכֵתוֹב מִפְּנֵי שָׂרִי גְבֻרְתִּי אֲנִי  
בְּרַחֲמֵי. אָמַר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא:  
בֵּת הַרְשָׁע הַחַיִּב, וְהָרִי אָף עַל גִּב  
שְׁשָׂרָה גְרָשָׁה אוֹתָהּ, אֲנִי רַחֲמֵי  
עָלֶיהָ וְעַל בְּנָהּ, וְאַתֶּם לֹא  
עֲשִׂיתֶם כֵּן, אֶלֶּא גְרַמְתֶּם (גְּמַלְתֶּם)  
רַע תַּחַת טוֹב, אֲנִי נִשְׁבַּעְתִּי  
לְהַעֲבִיר אֵת מְלָכוֹת הַרְשָׁעָה מִן

שׁוֹא עֲמְלוּ בּוֹנֵי בּוֹ, וּבְגִין דְּבְנִינָא בְּתַרְאָה  
יְהִי עַל יְדֵי דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, יִתְקַיֵּם, וְעַל  
דָּא אָמַר קָרָא, (תְּגִי ב ט) גְּדוֹל יְהִי כְבוֹד הַבַּיִת  
הַזֶּה הָאֲחֵרוֹן מִן הָרֵאשׁוֹן.

וּבְתַרְהוּא זְמַנָּא דִּיתְבְּנִי בְּנִינָא עַל יְדֵי  
דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְעִילָא וְתַתָּא,  
אֲתַמַּר בְּשִׁכְנַתָּא עֲלָאָה וְתַתָּאָה, וְהָיָה אוֹר  
הַלְּבָנָה כְּאוֹר הַחֲמָה (יִשְׁעִיהוּ ל כו), וְחִפְרָה הַלְּבָנָה  
וּכבוּשָׁה הַחֲמָה, דְּאִינוּן נוֹקְבִין דְּסַמָּא"ל, וּבְגִין  
דְּלֹא דְחִיל סַמָּא"ל מִן קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא  
דְּאִיהוּ שְׁמַיִם, וּבֵת זּוּגִיָּה לֹא דְחִילַת מִשְׁכִּינְתֵּיהָ  
דְּאִיהִי אֲרַעִיָּה, אֲתַמַּר בְּהוּן (שֵׁם נֹא ו), כִּי שְׁמַיִם  
כְּעֵשֶׂן נִמְלָחוּ, וְהָאָרֶץ כְּפָגַד תְּבַלָּה, הוּא  
סַמָּא"ל וּבֵת זּוּגִיָּה.

תקונא תשיעאה

בְּרֵאשִׁית, (דף כד ע"ב) יִרְ"א שְׁפִ"ת, דְּאִיהִי  
שְׁכִינְתָּא, דְּעָלֶיהָ אֲתַמַּר (שְׁמוֹת לֹא  
י) מַחְלְלֶיהָ מוֹת יוּמַת, דְּעָלוּ אוֹיְבִים בְּחֻלְלֵהּ  
דִּילָהּ דְּאִיהוּ קֹדֶשׁ קֹדְשִׁים, וְאֲתַמַּר בְּהוּן (בְּמַדְבֵּר  
יט יג) אֵת מִקְדָּשׁ יְיָ טַמָּא, חֻלְלֵהּ מִמְּלָכָה  
וְשָׂרִיָּה (אִיכָה ב ב), וְשִׁפְחָה עָאלַת בְּאַתְרֵי דְּגְבִירָה,  
דְּאִיהִי נֹדָה שִׁפְחָה גוֹיָה זוֹנָה, וְסְאִיבַת אֲתַרְהָא,  
דְּתַמְּן הוּא נִיּוּחָא דְשְׁכִינְתָּא, וְקָלָא הוּא נַחִית  
וְאָמַר, יִרָא שַׁבַּת, וְאִיהִי לֹא עֲבַדַת כֵּן, אֶלֶּא  
חֻלְלֵהּ מִמְּלָכָה וְשָׂרִיָּה, וּבְרַחֲמֵי שְׁכִינְתָּא מִתַּמְּן,  
בְּהוּא זְמַנָּא שִׁחְקוֹ עַל מִשְׁבַּתֶּיהָ, וְאָמְרַת  
שִׁפְחָה, לֹאוּ הִיא כְּגוֹוֹנָא דְּעֲבַדַת שָׂרִי לְשִׁפְחָה  
דִּילָהּ, הָדָא הוּא דְכְּתִיב (בְּרֵאשִׁית טז ח) מִפְּנֵי שָׂרִי  
גְבֻרְתִּי אֲנִי בְּרַחֲמֵי, אָמַר קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא,  
בְּרַתָּא דְרַשָּׁע חַיִּיבָא, וְהָא אָף עַל גִּב דְּשָׂרִי  
תְּרַכַּת לָהּ, אֲנָא רַחֲמֵינָא עָלֶיהָ וְעַל בְּנָהּ, וְאַתּוּן  
לֹא עֲבַדְתּוּן הָכִי, אֶלֶּא גְרַמְתּוּן (נ"א גְּמַלְתּוּן) בִּישׁ  
תַּחוֹת טָב, אֲנָא אוֹמִינָא לְאַעֲבְרָא מְלָכוֹתָא

העולם, ולא תהיה שמחה לפני עד שיאבדו מן העולם, ובאותו הזמן תהיה שמחה לפני. זהו שכתוב ובאבד רשעים רנה.

תקון עשירי

בראשית, שי"ר תא"ב, וזהו השיר המשבח מכל השירים, תאב מכל השירים, ועליו נאמר שיר השירים אשר לשלמה, למלך שהשלום שלו, כף פרושהו. ומתי יתעורר השיר הזה? בזמן שיאבדו סמא"ל והממנים שלו הרשעים מן העולם, ובאותו זמן אז ישיר משה, לא כתוב אז שר, אלא אז ישיר, ויהי פרושהו.

והשיר הזה באז, עולה בפה, אבל השיר הוא ודאי חכמת שלמה. באותו זמן ותרב חכמת שלמה.

וכי העלה אותה למקומה? זה משה, וסוד הדבר - אז ישיר משה באיפה מעלה אותה? בתלשא. הכתר הזה של תלשא היא י' ישיר, ותקום מן ה' של משה, ושורה על הראש של ו', ונעשית ז' כתר, ומעלה אותה עד המקום שנגזרה משם.

בשעורה אל י' העליונה נקראת שיר זכר, וכשירדת אל ה' נקראת שירה. זהו שכתוב אז ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת ליהו"ה וגומר, שעליה נאמר אכן מאסו הבונים וגומר, שהיא אכן שמכה את צלם העבודה זרה. באותו זמן שנמחה הצלם של העבודה זרה, הדמות הרעה, נאמר בה והאבן שהכתה את הצלם נהיתה להר גדול ומלאה את כל הארץ. זהו שכתוב מלא כל הארץ כבודו, וכך עולה עד שלא מוצאים לה מקום, ושואלים המלאכים

חייבא מעלמא, ולא יהא חדוה קדמי עד דיתאבדו מעלמא, ובההוא זמנא יהא חדוה קדמי, הדא הוא דכתיב (משלי י"א) ובאבד

רשעים רנה.

תקונא עשיראה

בראשית שי"ר תא"ב, והא איהו שיר משופח מכל השירים, תאב מכל השירים, ועליה אתמר שיר השירים אשר לשלמה, למלך שהשלום שלו, הכי אוקמוהו, והאי שיר מתי יתער, בזמנא דיתאבדון סמא"ל וממנן דיליה חייביא מן עלמא, ובההוא זמנא אז ישיר משה (שמות טו א), אז שר לא כתיב אלא ישיר, והא אוקמוהו.

והאי שיר באז, סליק בפומא, אבל שיר איהו ודאי חכמת שלמה, בההוא זמנא ותרב חכמת שלמה (מלכים א ה י).

וכאן סליק לה לאתרה, דא משה, ורזא דמלה אז ישיר משה, באן סליק לה בתלשא, האי תגא דתלשא איהי י' ישיר, ותקום מן ה' דמשה ושריא על רישא דו', ואתעבידת תגא ז', וסליק לה עד אתר דאתגזרת מתמן.

כד סלקא לגבי י' עלאה אתקריאת שיר זכר, וכד נחתא לגבי ה' אתקריאת שירה, הדא הוא דכתיב אז ישיר משה ובני ישראל את

השירה הזאת ליי' וגומר, דעלה אתמר (תהלים

ק"ח כב) אכן מאסו הבונים וגומר, דאיהי אבנא די מחת לצלמא דעבודה זרה, בההיא זמנא דאתמחי צלמא דעבודה זרה דיוקנא בישא, אתמר בה (דניאל ב לה) ואבנא די מחת לצלמא הות לטור רב ומלאת כל ארעא, הדא הוא דכתיב (ישעיה ו ג) מלא כל הארץ כבודו, והכי סליקת עד דלא אשכחין לה אתר, ושאלין מלאכין בגינה איה מקום כבודו להעריצו,

בגללה, איה מקום כבודו להעריצו, ולא מוצאין לה שעור, עד שאומרים ברוך כבוד יהו"ה ממקומו, משום שמעלה אותו עד אין סוף, שהוא י' הראש של א'.

ואיפה עולה? בעמוד האמצעי שהוא ו', עטרה על ראשו. כשעולה העטרה על ראשו, נאמר בה אשת חיל עטרת בעלה, וכשיורדת תחתיו, נקראת בת זוגו יחודו, הוא כתר למעלה, הכתר של ספר תורה, בגללה נאמר ודאשתמש בתנא חלף, והיא נקדה של קמץ א' למטה, כמו זה א יחודו למעלה הוא כמו זה א תג על ספר תורה, למטה כמו זה א' נקדה של התורה, ובגללה נאמר מגיד מראשית אחרית.

כשהיא חיה ביניהם, אומרים ממקומו הוא יפן ברחמיו לעמו, כשהסתלקה מהם, שואלים איה מקום כבודו להעריצו. ובאותו זמן שעולה היא, כל החיות תרפינה כנפיהם. ומתי היא עולה למעלה? בעמדם ישראל בעמידה. זהו שכתוב בעמדם תרפינה כנפיהם, שעולה עד אין סוף לשאל מזון מעלת העלות, וכשיורדת, יורדת מלאה מפל הטובות. באותו זמן החיות פותחות כנפיהן אליה בכמה שירות ותשבחות לקבל אותה בשמחה.

ובאיזה מקום יורדת? באות ו' שהיא באמצע של א' עמוד האמצעי, בו קוראים לו שמע ישראל, שי"ר א"ל, ובאותו זמן שיורדת מה כתוב בחיות? ואשמע את קול כנפיהם.

קם אליהו ואמר: רבי רבי, חזר בך, בודאי כנפיהם פתוחות אליה בכמה

ולא אשפחין לה שיעורא, עד דאמרין ברוך כבוד יי' ממקומו, בגין דסלקא ליה עד אין סוף דאיהו י' רישא דא'.

ובאן סליקת בעמודא דאמצעייתא דאיהו ו', עטרה על רישיה, כד סליקת עטרה על רישיה אתמר בה (משלי יב ד) אשת חיל עטרת בעלה, וכד נחיתת תחותיה אתקריאת בת זוגיה יחודיה. (דף כה ע"א) איהו תנא לעילא, תנא דספר תורה, בגינה אתמר ודאשתמש בתנא חלף, ואיהי נקודה דקמץ א' לתתא, פגוונא דא א יחודיה לעילא איהו פגוונא דא א תנא על ספר תורה, לתתא פגוונא דא א נקודה דאורייתא, ובגינה אתמר (ישעיה מו י) מגיד מראשית אחרית.

כר איהי חיה ביניהו, אומרים ממקומו יפן ברחמיו לעמו, כד אסתליקת מינייהו, שואלים איה מקום כבודו להעריצו, ובההוא זמנא דסלקא איהי כלהו חיוון תרפינה כנפיהם (יחזקאל א כד). ואימתי סלקא איהי לעילא, בעמדם ישראל בעמידה, הדא הוא דכתיב (שם) בעמדם תרפינה כנפיהם, דסליקת עד אין סוף, למשאל מזונא מעלת העלות, וכד נחיתת נחיתת מליא מפל טבין, בההוא זמנא חיוון פתחין גדפייהו לגבה, בכמה שירות ותושבחות לקבלא לה בחדוה.

ובאן אתר נחתת באת ו' דאיהי באמצעייתא דא' עמודא דאמצעייתא, ביה קראן ליה שמע ישראל שי"ר א"ל, ובההוא זמנא דנחתת מה פתיב בחיוון (שם) ואשמע את קול כנפיהם.

קם אליהו ואמר רבי רבי חזר בך, בודאי כד איהי סליקת, כלהו חיוון מצפצפיין לגבה בכמה שירין ותושבחות, ואיהי סלקא

שירים ותשבחות, והיא עולה על כלם עד אין סוף. זהו שפתיב רבות בנות עשו חיל ואת עלית על כלנה.

עד שקוראים לה ישראל למטה בקריאת שמע שתד אליתהם. ואיפה קוראים לה? עם בן זוגה שהוא ו', ישראל סבא, והוא ש"ר א"ל, השיר שלו, שאם לא קוראים לה בו, לא יורדת עליהם.

ובאותו זמן שיורדת, קושרים אותה בתפלה של יד למטה, שתהיה קשורה עמו, וסוד הדבר - ונפשו קשורה בנפשו, והקשר של שניהם הוא שור"ק למטה, ולמעלה שלשל"ת, תפלין על ראשו, בסוד הטעמים נקראת תנועה מהצד של הנקדה יחוד, וצריך להאריך אותה עם תנועה, שהיא רביע עד אין סוף למעלה, וצריך להוריד אותה בחיר"ק עד אין תכלית, להמליך אותה על התחתונים.

ובשור"ק צריך ליחד אותה עם בעלה, ובחל"ם היא כתר על ראשו, ובחיר"ק היא כסא תחתיו, ובשור"ק היא יחוד אליו, כגון ו', וכשהיא למעלה, כתר על ראשו, והיא בת (יורה) תחת רגליו, והיא ביחוד שלו בחיקו נעשית שור"ק הקשר שלו, וכשצריך לשבר הקלפות של אותם צלמים, בה נקראת שב"א תב"ר, ובה שבר תשבר מצבותיהם.

אבל היחוד שלה בנקדת שור"ק ו שהוא יסוד חי העולמים, שמונה עשרה הפרכות של התפלה בזמן שהם ביחוד אחד, צריכים ישראל לעמוד בתפלה בחשאי, וסוד הדבר - הביאו לה בחשאי, ומשום זה, בעמדם להריק לה ברכות, נאמר בחיות

על פלהו עד אין סוף, הדא הוא דכתיב (משלי לא כט) רבות בנות עשו חיל ואת עלית על כלנה. עד דקראן לה ישראל לתתא בקריאת שמע דתיחות לגביהו, ובאן קראן לה בן זוגה דאיהו ו', ישראל סבא, ואיהו שיר א"ל, שיר דיליה, דאם לא קראן לה ביה לא נחתא עליהו.

ובתהוא זמנא דנחיתת קשרין לה בתפלה יד לתתא, דתהא קשורה עמיה, ורזא דמלה ונפשו קשורה בנפשו (בראשית מד ז), וקשר דתרוייהו איהו שור"ק לתתא, ולעילא שלשל"ת תפלין על רישיה, ברזא דטעמי אתקריאת תנועה, מסטרא דנקודה יחודא, וצריך לארכא לה בתנועה דאיהו רביע עד אין סוף לעילא, וצריך לנחתא לה בחיר"ק עד אין תכלית, לאמלכא לה על תתאין.

ובשור"ק צריך ליחדא לה בבעלה, ובחל"ם איהי תגא על רישיה, ובחיר"ק איהי כרסיא תחותיה, ובשור"ק איהו יחודא לגביה, פגוונא דא ו', וכד איהי לעילא תגא על רישיה, ואיהי ברתא (ג"א נחתא) תחות רגלוי, ואיהי ביחודא דיליה בחיקיה, אתעבדת שור"ק קשורא דיליה, וכד בעי לתברא קליפין דאינון צלמים, בה אתקרי שב"א תב"ר, ובה שבר תשבר מצבותיהם (שמות כג כד).

אבל יחודא דילה בנקודת שור"ק ו דאיהו יסוד ח"י עלמין, ח"י ברכאן דצלותא, בזמנא דאינון ביחודא חדא, צריכין ישראל למיקם בצלותא בחשאי, ורזא דמלה הביאו לה בחשאי, ובגין דא בעמדם ישראל בעמידה, לאתערא לגבה ח"י ברכאן בחשאי, לארקא לה ברכאן, אתמר בחיון בעמדם ישראל בעמידה לעורר אליה שמונה עשרה ברכות בחשאי



בַּעֲמֻדָּם תִּרְפִּינָה כְּנִפְיָהֶם, שְׁלֹא  
צָרִיף לְשִׁמְעַת אֶת כְּנִפְיָהֶם (קול),  
כְּמוֹ שְׂבַחָהּ נֹאמַר בֵּה וְקוּלָּהּ לֹא  
יִשְׁמַע.

וְכַךְ צָרִיכִים יִשְׂרָאֵל לְהִתְיַחַד עִם  
בֵּת זְוִיגָם בְּחֻשָּׁאֵי, בַּעֲנוּהָ,  
בְּאִימָה, בְּרַתָּת וּבְזִיעַ, בְּבוּשָׁה,  
כְּמוֹ שְׂבָאָרוּ הֶרְאִישׁוּנִים כְּמִי  
שְׂכַפְפָּאוּ שַׁד, שְׁהִיא שַׁד מִן שַׁד"י,  
שְׂבָאוֹתוֹ הַזְּמַן נֶעְכָּר מִן הַשְּׁעָר,  
וְזֶה סוּד הַמְּזוּזָה, שְׁנֹאמַר בֵּה  
וּכְתַבְתֶּם עַל מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ. מְזוּזָת  
כְּתוּבָה, זֹו מוֹת. וְאִם הוּא נִשְׁמַע  
קוּלוֹ, מִיָּד לְפַתַח חֲטָאֵת רַבִּץ,  
וְלֹא עוֹד, אֲלֵא שְׁהוּא קִטְּן  
בְּאִמּוּנָה, וְלֹא לְחַנּוּם פְּרֻשׁוֹהוּ  
הֶרְאִישׁוּנִים כָּל הַמְּשִׁמִּיעַ קוּלוֹ  
בְּתַפְלָתוֹ הֵרִי זֶה מְקֻטְנֵי אִמּוּנָה.

בְּאוֹתוֹ זְמַן שְׁמַתִּיחַד הַקְּדוּשׁ  
בְּרוּף הוּא עִם שְׂכִינְתוֹ, כָּל  
הַחַיּוֹת מְקַבְּלִים זֶה מִזֶּה בְּרִכּוֹת,  
וְכֹלָם בְּקִדְשָׁה, וּמִשׁוּם כִּף תִּקְנוּ  
קִדּוּשִׁין וּבְרִכּוֹת לְפָלָה, וּכְנֻגָּד  
בְּרִכָּה וּקְדוּשָׁה וַיְחַוֵּד שֶׁל הַקְּדוּשׁ  
בְּרוּף הוּא, כִּף צָרִיכִים יִשְׂרָאֵל  
שְׁהִיחַוֵּד שְׁלָהֶם הִיָּה בְּקִדְשָׁה  
וּבְרִכָּה. וְכֵן כָּל מְזוּנָם בְּבְרִכָּה  
וּקְדוּשָׁה, וְאִין קְדוּשָׁה פְּחוֹת  
מִעֲשָׂרָה, שְׁהִיא י', וּמִשׁוּם  
שְׁטַבְעַת הִיא י', כְּמוֹ זֶה - ס, בֵּה  
מִתְקַדְּשֵׁת פְּלָה, וְצָרִיף לְהַכְנִיס  
אוֹתָהּ בְּאַצְבַּע שְׁלָה, שְׁהוּא  
דִּיּוֹקָן שֶׁל הָאוֹת ו', וְנַעֲשִׂית ז',  
וְצָרִיף שְׁנֵי עֲדִים, שְׁהֵם כְּנֻגָּד  
ה"ה. וְכִשְׁהַטְבַּעַת הִיא בְּרֹאשׁ  
הָאַצְבַּע וְנַעֲשִׂית ז', בְּאוֹתוֹ זְמַן  
צָרִיף לְבָרוּךְ אוֹתָהּ בְּשֶׁבַע בְּרִכּוֹת  
שְׁיִרְשֵׁת הַפְּלָה.

בְּאוֹתוֹ זְמַן שְׁמַתִּיחַדִּים, יִשְׁקִי  
מִנְשִׁיקוֹת פִּיהוּ. מַה זֶה נְשִׁיקוֹת  
פִּיהוּ? שְׁתֵּי הַשְּׁפָתִים שְׁלוֹ  
וּשְׁתֵּים שְׁלָה, הֵם אַרְבַּע כְּנִפְי

תִּרְפִּינָה כְּנִפְיָהֶם, דִּלָּא צָרִיף לְמִשְׁמַע גְּדַפְיָהוּ  
(ג"א קלא), כְּגוּוֹנָא דְחַנָּה דֹּא תִמַּר בֵּה (שמואל א א  
3) וְקוּלָּהּ לֹא יִשְׁמַע.

וְהָבִי צָרִיכִין יִשְׂרָאֵל לִיְחַדָּא בְּבֵת זְוִיגֵיהוּ  
בְּחֻשָּׁאֵי, בַּעֲנוּהָ בְּאִימָה בְּרַתָּת וּבְזִיעַ  
בְּכַסּוּפָא, כְּמָה דְאוּקְמוּהוּ קְדַמָּאִין כְּמִי שְׂכַפְפָּאוּ  
שַׁד, דְּאִיהִי שַׁד מִן שַׁד"י, דְּבַהּ הוּא זְמַנָּא  
אַתְעֵבֵר מִתְרַעָא, וְדֹא רִזָּא דְמְזוּזָה, דֹּא תִמַּר  
בֵּה (דברים ו ט) וּכְתַבְתֶּם עַל מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ, מְזוּזָת  
כְּתִיב זֹו מוֹת, וְאִם הוּא אֲשַׁתְּמַע קְלִיָּה, מִיָּד  
לְפַתַח חֲטָאֵת רַבִּץ (בראשית ד ז), וְלֹא עוֹד אֲלֵא  
דְּאִיהוּ זְעִיר בְּמַהְמָנוּתָא, וְלֹא לְמַגְנָא אוּקְמוּהוּ  
קְדַמָּאִין כָּל הַמְּשִׁמִּיעַ קוּלוֹ בְּתַפְלָתוֹ הֵרִי זֶה  
מְקֻטְנֵי אִמּוּנָה.

בְּהוּא זְמַנָּא דְמִיחַד קוּדְשָׁא בְּרוּף הוּא  
בְּשְׂכִינְתֵיהָ, כְּלָהוּ חִיוּן מְקַבְּלִין דִּין  
מִן דִּין בְּרִכָּאָן, וְכִלְהוּ בְּקִדּוּשָׁה, וּבְגִין דֹּא  
תִּקְנִינוּ קִדּוּשִׁין וּבְרִכָּאָן לְכָלָה, וְלִקְבַל בְּרִכָּה  
וּקְדוּשָׁה וַיְחַוֵּד דְּקוּדְשָׁא בְּרוּף הוּא, הֵכִי  
צָרִיכִין יִשְׂרָאֵל דִּיהָא יְחַוֵּדָא דְלַהוּן בְּקִדּוּשָׁה  
וּבְרִכָּה, וְהֵכִי כָּל מְזוּנֵייהוּ בְּבְרִכָּה וּקְדוּשָׁה,  
וְלִית קִדּוּשָׁה בְּפָחוֹת מִעֲשָׂרָה דְּאִיהִי י', (דף כה  
ע"ב) וּבְגִין דְּטַבְעַת אִיהִי י' כְּגוּוֹנָא דָּא ס, בֵּה  
אַתְקַדְּשֵׁת פְּלָה, וְצָרִיף לְאַעְלָא לָהּ בְּאַצְבַּעָא  
דִּילָהּ, דְּאִיהוּ דִּיּוֹקָנָא דָּאֵת ו', וְאַתְעֵבִידֵת ז',  
וְצָרִיף תְּרִין סְהַדִּין דְּאִינוּן לְקַבַּל ה ה, וְכֵד  
אִיהִי טַבְעַת בְּרִישָׁא דְאַצְבַּעָא וְאַתְעֵבִידֵת ז',  
בְּהוּא זְמַנָּא צָרִיף לְבְרִכָּא לָהּ בְּשֶׁבַע בְּרִכָּאָן  
דִּירְתָא כְּלָה.

בְּהוּא זְמַנָּא דְמַתִּיחַדִּין יִשְׁקִי מִנְשִׁיקוֹת  
פִּיהוּ (שיר א), מֵאִי נְשִׁיקוֹת פִּיהוּ, תְּרִין  
שְׁפוּוֹן דִּילִיָּה וְתְרִין דִּילָהּ, אִינוּן אַרְבַּע גְּדַפִּין  
דְּחִיוּוֹן, דֹּא תִמַּר בְּהוּן (יחזקאל א ו) וְאַרְבַּע כְּנִפְיָם

לְאַחַת מֵהֶן, וְכֵד אַתְפְּלִילָן

החיות, שנאמר בהם וארבע כנפים לאחת מהן, וכשנכללים שני הפנים שלו ושנים שלה, וארבעת הזרועות של שניהם, נאמר בהם וארבעה פנים לאחת וארבע כנפים לאחת מהם. והם ארבעה פנים יהו"ה, ארבע כנפים אדנ"י, בחבור אחד יאהדונה"י.

בשמתחברות האותיות נקרא חשמ"ל, חיות אש ממללות, לפעמים חשות לפעמים ממללות, ובגללם נאמר גדול העונה אמן יותר מן המברך, משום שמתחברים חתן וכלה שמונה אותיות כאחד.

אותן ארבע חיות, והם אריה שור נשר אדם. אריה מקבל עליו "במח, ובזמן שהוא בימין, שנאמר בו ופני אריה אל הימין לארבעתם, הרוצה להחפים ידרים. השור לשמאל פנגד הלב, ה' הכל הלב, שם ה' מצפון זהב יאתה. באותו זמן שה' היא בלב, הרוצה להעשיר יצפין.

"ה יראה ואהבה, אבא ואמא, זרוע ימין ושמאל, ויעב"ר חסד וגבורה, שעולים לחשבון ע"ב תבות ורי"ו אותיות של ע"ב שמות, וזה הסוד של ויעב"ר, עבור הכלל של שניהם.

ו' זו תורה ששורה בפה, וברוח של הפה פורחת על נשר, שנשר הוא חטם, שני הכנפים שלה שתי שפתיים, ועליה נאמר כי עוף השמים יוליך את הקול ובעל כנפים יגיד דבר, וזה העמוד האמצעי, שחכמה ובינה הם נסתרות במח והלב באהבה ויראה, ותורה בלי יראה ואהבה לא פורחת למעלה, ובכפר תלויים בנים חיים ומזונות, שהוא המזל של כלם, והוא לא תלוי במזל, ומשום זה פרשהו,

תרין אנפין דיליה ותרין דילה, וארבע זרועין דתרויהו, אתמר בהון (שם) וארבעה פנים לאחת, וארבע כנפים לאחת מהם, ואינון ארבע אנפין יהו"ה, ארבע גדפין אדנ"י, בחבורא חדא יאהדונה"י.

בד מתחברן אתון אקרי חשמ"ל, חיות אש ממללן, זמנין חשות, זמנין ממללות, ובגיניהו אתמר גדול העונה אמן יותר מן המברך, בגין דמתחברין חתן וכלה, תמניא אתון פחדא.

אינון ארבע חיוון, ואינון אריה שור נשר אדם, אריה מקבל עליה י' במוחא, ובזמנא דאיהו בימינא דאתמר ביה (שם) ופני אריה אל הימין לארבעתם, הרוצה להחפים ידרים, שור לשמאל לקבל לבא, ה' הכל דלבא, תמן ה' (איוב לו כב) מצפון זהב יאתה, בהווא זמנא דאיהו ה' בלבא, הרוצה להעשיר יצפין.

י"ה דחילו ורחימו, אבא ואימא, דרועא ימינא ושמאלא, ויעב"ר חסד וגבורה, דסלקין לחושפן ע"ב תיבין, ורי"ו אתון דע"ב שמהן, ודא רזא דויעב"ר עיבור כלל תרויהו.

ו' דא אורייתא דשריא בפומא, וברוחא דפומא פרוחת על נשר, דנשר איהו חוטמא, תרין גדפוי דילה תרין שפון, ועלה אתמר (קהלת י) פי עוף השמים יוליך את הקול ובעל כנפים יגיד דבר, ודא עמודא דאמצעיתא, דחכמה ובינה אינון נסתרות במוחא ולבא ברחימו ודחילו, ואורייתא בלא דחילו ורחימו לא פרוחת לעילא, וכתר ביה תליין בני חיי ומזוני, דאיהו מזלא דכלהו, ואיהו לא תליא במזלא, ובגין דא אוקמוהו

## תפלה קדם למוד הזוהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדה ובהשתחויה, שגרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על פן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלה, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבידילים בינינו לבייך. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכונן לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח נוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל בחינתינו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים ומירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. פי יי יתן חכמה מפיו דעת ותבונה: (קבלה מהאר"ל)



## תפלה לאחר קריאת הזוהר

יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבתי שיתקיים בנו עתה מקרא שפתוב "ואשים דברי בפיך ובצל ידי פסיתך לנטע שמים וליסד ארץ", להעלות לרומם ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשויט ופורפירא עלאה ולארמון שעל מכוננו ישיב להחזיר עטרה ליושנה וקיים בנו מהרה מקרא שפתוב "והיה אור הלבנה כאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים כאור שבעת הימים". וזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי אלעזר, ויותם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום שנברא עד סופו פראנו וכראיו. ובזכות היותנו עסוקים בחכמה הזאת, על ידה תתקרב הגאולה, וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכנית עוינו במהרה בימינו. ויקיים בנו מקרא שפתוב "ויאמר אלקים יהי אור", ויזרח עלינו אור ה', ביום ההוא יהיה ה' אחד וישמו אחד, אמן נצח סלה ועד.

(נסח התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

## קדיש דרבנן - נסח ספרד

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. בְּעֶלְמָא דִּי בְרָא כְרַעוּתָהּ וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ.  
וַיַּצְמַח פְּרוּקְנָהּ וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל  
בֵּית יִשְׂרָאֵל. בְּעַגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאָמְרוּ אָמֵן: יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ  
לְעָלְמָא וְלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא: יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא  
וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלָּל. שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא. בְּרִיךְ הוּא לְעָלְמָא (בעשי"ת וְלְעָלְמָא  
מְכַל) מִן כָּל בְּרַכְתָּא וְשִׁירָתָא, תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחֲמָתָא, דְאָמִירִן בְּעֶלְמָא.  
וְאָמְרוּ אָמֵן:

עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנָן וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן וְעַל  
כָּל מַאֲן דְעַסְקִין בְּאוּרֵיתָא דִּי בְּאַתְרָא הֵדִין וְדִי בְּכָל אַתְר  
וְאַתְר יְהֵא לְהוֹן וּלְכוּן שְׁלָמָא רַבָּא חֲנָא וְחַסְדָּא וְרַחֲמֵי וְחַיֵּי אַרְיֵי  
וּמְזוּנֵי רוּיְחֵי וּפְרוּקְנָא מִן קָדָם אֲבוּהוֹן דִּי בְשִׁמְיָא וְאַרְעָא וְאָמְרוּ אָמֵן:  
יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא וְחַיִּים טוֹבִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ  
אָמֵן: עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמֵי יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל  
יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:



## קדיש על ישראל נסח ספרדי (ע"מ)

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. <sup>(128)</sup> בְּעֶלְמָא דִּי בְרָא כְרַעוּתָהּ וַיִּמְלִיךְ  
מַלְכוּתָהּ וַיַּצְמַח פְּרוּקְנָהּ וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. <sup>(128)</sup> בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן  
וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעַגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאָמְרוּ אָמֵן: יְהֵא שְׁמֵהּ  
רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא וְלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא: יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם  
וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלָּל שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. <sup>(128)</sup> לְעָלְמָא  
מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירָתָא תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחֲמָתָא דְאָמִירִן בְּעֶלְמָא וְאָמְרוּ  
אָמֵן: <sup>(128)</sup> עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנָן וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן  
דְעַסְקִין בְּאוּרֵיתָא קְדֻשָּׁתָא. דִּי בְּאַתְרָא הֵדִין וְדִי בְּכָל אַתְר וְאַתְר,  
יְהֵא לְנָא וּלְהוֹן וּלְכוּן חֲנָא וְחַסְדָּא וְרַחֲמֵי מִן קָדָם מְאִרֵי שְׁמַיָּא וְאַרְעָא  
וְאָמְרוּ אָמֵן: <sup>(128)</sup> יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא, חַיִּים וְשָׁבַע וַיִּשׁוּעָה וְנַחֲמָה  
וְשִׁיזְבָּא וּרְפוּאָה וּגְאֻלָּה וְסְלִיחָה וְכַפְרָה, וְרוּחַ וְהַצְלָה לָנוּ וּלְכָל עַמּוֹ  
יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן: <sup>(128)</sup> עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמֵי יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם  
עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן: <sup>(128)</sup>

# זהר השבת

פרשת בראשית  
- שנה א' 1 -



על ידי שמירת שבת יתקיים מאמר רבי שמעון בן יוחאי  
"אלמלי משמרין ישראל שתי שבתות כהלכתן מיד נגאלים..."  
שנאמר "והביאותים אל הר קדשי" (שבת קי"ח ע"ב).

תואר... ונביא... (השם...)  
...  
...  
...



בשורה משמחת ביותר  
לעם ישראל

# ערוץ הזוהר העולמי



לראשונה בהסטוריה היהודית!

**יאכטה בלב ים**

המשדרת ערוץ חדש "קול הרשב"י ו-"קול הזוהר"  
**24 שעות ביממה לכל העולם כולו!**

עם ישראל מודה לתורם האוניה  
ויזכה להצלחה מרובה ולביטול גזירות רעות מעם ישראל,  
ולביאת המשיח בחסד וברחמים.

**את קול הזוהר תלמדו, ואת שופרו של משיח תשמעו.**

להפעלת הערוץ דרוש לנו משדר רב עוצמה

**שעלותו כ-150,000 ₪!**

**זכה גם אתה להיות שותף בזכות העצומה**

**חייג עכשיו ותזכה לעולם הבא: 054-4577956 / 0548-436784**

ניתן להקדיש לעילוי נשמת, לזיווג הגון, לרפו"ש, לאריכות ימים,

לפרנסה טובה, נחת מהילדים, ולכל הישועות.

אפשרות לפריסת תשלומים.